

SỰ TAN RÃ CỦA THẾ GIỚI

Cám ơn anh rất nhiều, Anh Neville.

Xin chào, các bạn. Tôi chỉ kịp lẩn vào giường sáng nay đúng lúc để lẩn ra lại, vì vậy tôi mệt mỗi một chút. Đã không đến...hầu như đến bất ngờ. Anh Shakarian, hội Thương Gia Phúc Âm Toàn Vẹn, chủ tịch của phong trào này, đã...Vợ anh bị ngã bệnh, và vì thế...và chị ấy được đưa đến bệnh viện.

2 Và để thay thế cho một người như thế là một việc rất quan trọng, và thông qua một hội đồng ngày hôm qua.

3 Và Anh Arganbright đã đi qua, và chúng tôi đi lên. Và, ồ, tôi đã thức dậy lúc bốn giờ, sáng hôm qua, và chúng tôi đã bắt đầu tới Cincinnati. Và chúng tôi đã đi suốt ngày. Và tôi đã tới nơi, vừa đi vào. Chúng tôi đã đến khoảng rạng đông, sáng nay. Và vì thế lẩn ra khỏi giường, và giọng khàn khàn, nhưng chúng ta được ở đây bởi ân điển của Đức Chúa Trời.

4 Tôi tự hỏi Anh Arganbright đã làm điều đó không. Anh có ở đây không, Anh Arganbright? Anh ấy chắc hẳn vẫn đang ngủ say sưa trong cánh tay của Morpheus. Anh chị em không biết Morpheus là ai; đó là thần ngoại giáo La-mã, thần ngủ.

5 Vì vậy hết thảy anh chị em hãy cùng chịu đựng với tôi một chút vì cổ họng khàn khàn của tôi sáng nay, và tôi sẽ cố gắng không giữ anh chị em lại quá lâu.

6 Mục đích của tôi có buổi nhóm sáng nay là bởi vì...không phải dân sự. Chúa nhật sắp tới tôi sẽ đem đến sứ điệp Giáng sinh của tôi—của tôi, nhưng, nếu tôi—tôi thực hiện, thì nó sẽ làm cho những người mà đến từ bên ngoài thành phố, có lẽ hầu như làm ảnh hưởng lễ Giáng sinh của họ, anh chị em biết đấy, về việc đi về lại. Và vì vậy tôi nghĩ có lẽ sẽ tốt nhất nếu chúng ta họp lại cùng nhau và thờ phượng Chúa sáng nay, theo cách này, cho phần của tôi về sự hầu việc lễ Giáng sinh. Và rồi Chúa nhật tới anh chị em có thể ở nhà của mình...Nếu anh chị em sống ở xa, anh chị em có thể ở tại hội thánh riêng của mình từ bất cứ nơi đâu, hay bất cứ điều gì anh em muốn làm.

7 Và tôi muốn cảm ơn người anh em vì bài hát hay đó. Tôi vừa đi vào khi đang hát bài ấy. Bài hát đó thật hay. Và luôn mọi lúc tôi đã nghe vợ tôi và hết thầy họ luôn khoe về việc hát hay của anh ấy, và tôi đã có được cơ hội lần đầu tiên nghe anh ấy hát, chính tôi, cách xa đèn tậm. Vậy thì, đó há chẳng là điều gì sao? Anh em chúng ta ở đây tại đèn tậm, và đã phải đi thẳng xuống Shreveport, Louisiana, để nghe anh ấy hát bài đầu tiên của mình. Những việc thật lạ, phải không?

8 Và rồi chúng ta nghĩ có lẽ rằng làm điều này, nó sẽ cho chúng ta một thì giờ trong chúng ta...về—về việc đến với nhau. Và rồi những con đường lại rất tồi tệ. Tôi tự hỏi xem Anh và Chị Dauch từ Ohio có đến được không. Họ đã đến chưa? Anh ở đâu, Anh Dauch? Vâng, vâng. Tôi chỉ đang tự hỏi. Trên đó anh thấy có nhiều tuyết không? Nhiều tuyết. Vậy, ồ, đã không có chút tuyết nào tại Cincinnati. Thậm chí không có nhiều như ở đây. Thậm chí không có chút tuyết nào cả. Và lần đầu tiên tôi từng giảng tại Cincinnati là ngày hôm qua, và vì vậy chúng tôi đã có một ngày rất quan trọng, một chi hội mới chưa đầy một tuổi, và nó là một chi hội rất tốt, một số người tốt đẹp. Chúng tôi đã vui hưởng sự thông công. Rồi họ vừa mới gọi cho tôi ngay bây giờ để tôi có mặt tại Columbus ngày mai, cho sự cung hiến một chi hội khác, và, hay là buổi nhóm, mà Anh Shakarian được cho là đảm trách, nhưng...và tôi phải cầu nguyện cho buổi nhóm đó trước hết. Nó là một...

9 Tôi phải đi đến Phoenix ngay sau buổi nhóm này, anh em biết đấy, và chúng tôi đã có...Chúng tôi khởi hành tại Phoenix vào ngày mười hai, sẽ có bữa điểm tâm của các thương gia. Và tôi không biết thật sự nó được tổ chức tại đâu. Tôi nghĩ tại Ramada, sẽ được tổ chức tại—tại Ramada. Hội thương gia có bữa điểm tâm thường lệ của họ tại đó. Và rồi tôi bắt đầu vào Chúa nhật, và Chúa nhật, trong khoảng mười hai ngày vòng quanh hết Thung lũng Maricopa, Phoenix, Tucson. Và tôi có một tiệc lớn vào tối thứ Hai, tối thứ Hai kế tiếp, tại Tucson, một—một tiệc lớn với những mục sư truyền đạo và Thương Gia Phúc Âm Toàn Vẹn tại Tucson. Và vậy nên trở lại với Phoenix, và tôi nghĩ tại Glendale và những nơi khác. Và rồi hội đồng bắt đầu vào ngày hai mươi-...

Ngày mấy, Anh Fred? Anh có nhớ đúng...Hai mươi bốn, hai mươi bốn cho đến ngày hai mươi tám hay hai mươi chín, khoảng đó. Và rồi, ý Chúa, trở về nhà. Chúng ta sẽ thấy chúng ta đã tiến hành như thế nào ở đây, hiểu về Bảy Ấn hay...từ thời gian đó trở đi, và thấy nơi chúng ta đi đâu từ đó.

¹⁰ Bây giờ, tôi tin người nào đó đã bảo tôi chúng ta có vài trẻ em ở đây sáng nay để được dâng. Đúng thế không? Có người mẹ nào đó có con để dâng không? Điều gì đó Doc đã nói với tôi. Ồ, có lẽ là tôi đã sai. Ồ, vâng. Vâng. Vâng, thưa quý vị, những cháu bé này. Được rồi, xin các chị hay các anh em mang các con nhỏ của mình lên được không? Cảm ơn, chị. Hãy nghĩ đây là một thì giờ rất thích hợp để mang những đứa trẻ đến, đó là lễ Giáng sinh. Anh Neville, mời anh? Bây giờ, khi các anh chị em yêu dấu này mang những đứa con bé bỏng của họ lên sáng nay, điều đó—điều đó thật là...

¹¹ Bây giờ, nhiều người, trong nhiều giáo hội, và—và nếu người nào trong anh chị em đã có mặt tại hội đồng ngày hôm qua, cách mà Anh Brown, tín đồ Giám Nhiệm được đầy dẫy Đức Thánh Linh, đã xin lỗi những tín đồ Ngũ Tuần, về việc báp-têm trẻ sơ sinh, vì vậy, trước khi anh ấy nói những gì anh đã phải làm. Vì thế tín đồ Giám Nhiệm làm báp-têm, bằng sự rảy nước, điều mà họ gọi là báp-têm.

Báp-têm, đối với tôi, có nghĩa “dầm mình, đi dưới, một sự chôn cất.”

¹² Và, nhưng nhiều người trong họ làm thế. Đó là một hình thức cổ...Đó là hình thức mà thực sự đến từ giáo hội Công giáo, và đã được thực hiện qua những người Giám Lý và tín đồ Giám Nhiệm, Lutheran và nhiều người trong họ làm điều đó. Những người Giám Lý làm điều đó. Đó là sự phân rẽ giữa giáo hội Nazarene và Giám Lý, là phép báp-têm trẻ sơ sinh. Mọi lời người Nazarene cũng giống như Giám Lý, chỉ có khác phép báp-têm con trẻ, và vì vậy họ tách ra vì mục đích đó.

¹³ Hội Thánh của Đấng Christ là một Hội thánh Cơ-đốc, mọi thứ bên cạnh âm nhạc trong nhà thờ. Và vì vậy, ồ, với những vấn đề nhỏ đó mà họ phân rẽ và làm tan vỡ tình huynh đệ và các thứ! Hết thấy chúng ta là một trong Đức Chúa Jêsus Christ, bởi...

Anh em không thể gia nhập một hội thánh. Anh em—anh em gia nhập một nhà hội họp, nhưng anh em không thể gia nhập một hội thánh, đấy, bởi vì anh em phải được sinh ra trong hội thánh. Đó là sự sinh ra thuộc linh. Và vì vậy những người khác nhau có những ý tưởng của họ và, chúng ta chỉ đi với họ, thế là được.

¹⁴ Nhưng đối với—với chúng ta ở tại đền tạm đây, chúng ta muốn ở lại thật chính xác cách Kinh Thánh nói làm điều đó. Chỉ những gì...Và không có câu Kinh Thánh nào trong Kinh Thánh nói về việc báp-têm trẻ sơ sinh. Không có câu Kinh Thánh nào trong Kinh Thánh về sự rảy nước. Và vì vậy câu Kinh Thánh duy nhất có trong Kinh Thánh mà Chúa Jêsus đã phán điều đó, Ngài là Gương Mẫu của chúng ta, và khi họ mang đến cho Ngài những con trẻ Ngài đặt tay Ngài trên chúng và chúc phước cho chúng, và phán, “Hãy để con trẻ đến cùng Ta, và đừng ngăn cấm chúng nó, vì Nước Thiên đàng thuộc về những kẻ giống như con trẻ ấy.” Vậy thì, đó là cách mà chúng ta cố gắng tiếp tục.

¹⁵ Bây giờ, chúng ta biết, khi vị mục sư và tôi đặt tay trên những con trẻ này, bàn tay chúng ta là sự thay thế nghèo nàn cho Chúa chúng ta, bởi vì tay Ngài là thánh. Nhưng nếu Ngài phải tìm kiếm khắp thế gian sáng nay để tìm thấy một bàn tay thánh sạch, anh em sẽ tìm thấy nó ở đâu? Không có người như thế, đấy, trên trái đất. Nhưng bởi ân điển của Ngài chúng ta đại diện cho Ngài. Và những con trẻ ở đây mà chúng ta sẽ dâng, chúng ta sẽ đặt tay trên chúng và dâng lời cầu nguyện và cảm tạ vì những gì Ngài ban chúng cho dân sự, và xin cho chúng là những đóa hoa bé nhỏ trong nhà anh chị em để giúp làm rạng rỡ con đường anh chị em đi. Nguyện xin chúng được nuôi nấng trong sự khuyến dạy của Đức Chúa Trời. Và nguyện xin những trẻ nhỏ này bây giờ trở nên những công nhân vĩ đại, nếu còn có một ngày mai, trong Vương quốc Đức Chúa Trời, là lời cầu nguyện chân thành của chúng ta. Được rồi. Cầu xin Chúa ban phước.

¹⁶ Chúng ta hãy xem, tôi tin chúng ta sẽ bắt đầu trên đây, với chú bé đầu đen, nhỏ bé này đang nhìn chăm tôi. Thật hầu như... Ô, chao ôi! Vợ tôi nên có mặt tại đây để ẵm chú bé này. Tôi luôn luôn sợ mình sẽ làm vỡ chúng, anh em biết đấy. Chà, thật là một chú bé xinh đẹp! Cháu thế nào? Quả là một thời giờ thích hợp,

khi, “Trong máng cỏ, một Hài Nhi được tìm thấy,” một thì giờ Giáng sinh, để dâng những con trẻ lại cho Đức Chúa Trời. Tên bé là gì? Samuel Thomas. Này, đó là một tên rất tốt.

Chúng ta hãy cúi đầu.

17 Lạy Cha trên Trời của chúng con, khi đôi vợ chồng trẻ hạnh phúc này sáng nay đến với một niềm vui nhỏ này mà Ngài đã thêm vào cho sự kết hợp của họ, bé Samuel Thomas, lạy Cha là Đức Chúa Trời, chúng con cầu nguyện để Ngài sẽ ban phước đưa bé này. Và khi chúng con giơ cao bé trong sự Hiện diện của Ngài sáng nay, Chúa ôi, để bàn tay thánh không thấy được của Ngài ban phước cho đứa trẻ này. Xin được như vậy, Chúa ôi, hầu cho đứa bé sẽ sống. Và nếu còn có ngày mai, xin cho nó là một công nhân vĩ đại cho Vương quốc Đức Chúa Trời. Xin ban phước cho cha mẹ của nó. Và bây giờ, lạy Cha, chúng con dâng cho Ngài bé Samuel Thomas, trong Danh Chúa Jêsus Christ, cho một đời sống tận hiến vì Vương quốc Đức Chúa Trời. A-men.

18 Chúa ban phước cho anh chị và con trai, và cầu cho anh chị hạnh phúc. Và xin cho đó là điểm sáng trong đời sống của anh chị, trong suốt chặng hành trình của anh chị. Xin Chúa ban phước cho anh chị.

19 Bây giờ, đây là cháu nhỏ? [Người mẹ nói, “Vâng,” lúc đó đứa bé tạo nên một tiếng—Bt.] Bây giờ, tôi không thể hiểu được ngôn ngữ đó. Tôi biết điều gì. Tôi biết điều gì—điều gì chúng đang làm, nhưng tôi không hiểu nó.

20 Khi tôi ở tại nước Đức cách đây không lâu, tôi đã không thể nói được một từ. Tôi nói, “Nhưng sự việc đó, về người Đức quý vị ở đây,” tôi nói, “tôi không hiểu được.” Tôi nói, “Mọi...Tôi đang đi xuống đường phố, và người mẹ đang ẵm em bé, và nó khóc bằng tiếng Anh.”

21 Ồ, tôi nghĩ chị ấy phải làm điều gì đó. Tôi sẽ khiến hết thầy các bạn quần quýt lên, khi chúng tôi trở về với Meda. Chúng cứ quần vào việc này, anh chị em biết đấy, ghim xuống. [Người mẹ nói, “Alicia Kay.”—Bt.] Alicia Kay. [Người nào đó nói, “Carlyle.”] Carlyle. Alicia Kay Carlyle, đó là một cái tên đẹp. Tôi thích tên

đó. Chị mang bé gái đến đây chứ? Ừm! Ồ, chị cũng giúp tôi một tay chứ, thưa chị?

²² Ồ, anh chị em biết, khi Y-sơ-ra-ên mang của lễ của họ (điều đó tôi đã giảng vào ngày hôm qua) đến bàn thờ, đây, họ đặt tay mình lên đó, vì họ tự xác nhận với những của lễ của họ.

²³ Bàn tay chị đặt trên đứa con của mình, chứng nhận chị với đứa bé vậy. Điều đó được chứ? Và chúng ta đặt tay trên nó, chứng nhận chính mình trong lời cầu nguyện với Đức Chúa Trời, cho bé Alicia Kay này. Đúng không? Carlyle.

²⁴ Lạy Cha trên Trời của chúng con, chúng con dâng cho Ngài, bé gái này, Chúa ôi, nguồn vui này mà đã được ban cho gia đình này. Xin ban phước cho bé gái này, Chúa ôi, cháu bé xinh đẹp bé bỏng này mà con giữ trong đôi cánh tay mình sáng nay, như người mẹ mang đến con trẻ này. Ngài ban nó cho chị ấy, và bây giờ chị đang dâng nó lại cho Ngài. Điều đó tỏ cho thấy đức tin và ước muốn của chị, Chúa ôi, hầu cho đứa con của chị sẽ được nuôi lớn trong sự khuyên dạy của Đức Chúa Trời. Xin ban phước cho cháu, Chúa ôi, và nguyện xin cho cháu sống một đời sống lâu dài hạnh phúc, và là một đầy tớ vĩ đại cho Ngài trong tương lai, nếu còn có ngày mai. Xin ban phước cho gia đình nó. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Giờ này, chúng con dâng cho Ngài bé gái đáng yêu này, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

²⁵ Này, đó chẳng phải là một em bé xinh xắn sao. Anh em biết, con trẻ của mỗi bà mẹ là tạo vật xinh xắn nhất trên đời. Đúng thế, phải không? Xin Chúa ban phước cháu, một cháu bé rất đáng yêu. Đang nhìn chăm tôi, giống như thế. Bây giờ tôi phải vịn tay *tôi*.

²⁶ Nào, cháu thế nào? Ồ, đây cũng là một bé gái thật xinh. Tên nó là gì? [Người mẹ nói, “Letha Ann Farmer.”—Bt.] Letha, một Letha Ann. [“Letha.”] Letha Ann Farmer. Chao ôi, thật là một bé gái xinh đẹp! Cháu qua đây, với tôi không? Hiếu không? Tốt lắm. Bây giờ, đó cũng là một bé gái xinh đẹp. Cô bé, trông cũng tốt. Cháu thích đi nhà thờ không, Letha? Bây giờ, tôi sẽ tưởng tượng, những cháu bé giống như thế này mà Chúa chúng ta bỗng lên trong đôi tay Ngài. Những bé gái này chứ? [“Vâng.”] Anh chị em biết đấy, tôi đang đứng tại đây lúc này, tôi cảm thấy điều đó thế

nào. Anh chị hiểu tôi muốn nói gì không? Một sự kết hôn hay một sự dâng con là gì? Anh chị đang đứng trong đường lối Đức Chúa Trời. Ô, chao ôi! Khiến tôi run sợ.

Chúng ta hãy cúi đầu.

27 Ôi Đức Chúa Trời, chúng con đến sáng nay với bé Letha này. Và chúng con cầu nguyện, lạy Cha Thiên thượng, để Ngài sẽ ban phước cho Letha và tất cả những gì mà em làm suốt đời. Xin cho em sống một đời sống lâu dài, hạnh phúc. Xin ban phước cho cha mẹ của em. Xin cho em được nuôi lớn trong một gia đình, Chúa ôi, để ca tụng và tôn thờ Đức Chúa Trời. Và con cầu nguyện để nếu có một ngày mai, sẽ có, em sẽ là một công nhân trong Vương quốc Đức Chúa Trời. Xin khiến bệnh tật và các thứ tránh xa cuộc hành trình của em. Và làm cho em là một ơn phước lớn trong Vương quốc Ngài. Và chúng con dâng cho Ngài bé gái này, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Cháu bé thật đáng yêu vô cùng!

28 Ô, tôi yêu mến trẻ con. Nhưng tôi thật sự...Tôi luôn luôn sợ chúng sẽ bị té, anh em biết. Chúng thật bé quá. Và tuy nhiên, vợ bảo tôi, nói, “Ồ, chúng còn khó bị ngã hơn—hơn—hơn là em đấy.” Vì vậy, vâng, đúng thế. Chúng thật quá bé bỏng, anh chị em biết đấy.

29 Và bây giờ, có ai bị đau ốm mà muốn được cầu nguyện cho, chỉ một—một trường hợp cầu nguyện đặc biệt hay điều gì đó, mà chúng tôi có thể dâng cho anh chị em? Được rồi, chị ơi, nếu chị đến ngay đây và đứng. Được rồi. Ừ-m. Đó là một...Chúng ta muốn có được những điều này, để nếu chúng ta có bị căng một chút trong sứ điệp Giáng sinh của mình, thì điều đó sẽ tốt thôi. Được rồi, thưa quý vị.

30 Bây giờ, chúng ta hãy cúi đầu mình giờ này. Anh Neville, mời anh sẽ bước tới trước với tôi chứ?

31 Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, vào đêm Giáng sinh này, nơi mà sự tha thứ lớn lao về tội lỗi và bệnh tật của chúng con đã được sinh ra trong thế gian, để trở thành một Cửa Lẽ cho chúng con. Chúng con mang đến người chị của chúng con, trong Danh Chúa Jêsus Christ, để, đặt tay chúng con trên chị, để làm

chính xác những gì Ngài bảo làm. “Hãy đặt tay trên người đau và họ sẽ hồi phục.” Chúng con làm điều này trong Danh Chúa Jê-sus Christ, cho sự chữa lành của chị. A-men.

(Gọi Anh Cauble...?...)

³² Ô, đúng thế không? Chị thế nào, thưa chị? Bây giờ, bây giờ, chúng ta hãy cúi đầu một lần nữa.

³³ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, khi chúng con đứng tại đây trong sự Hiện diện của Đấng Toàn Năng, cầu nguyện cho người chị của chúng con mà đã gặp sự bất hạnh. Và có điều gì đó đã làm mù mắt của chị. Nhưng Ngài, Chúa ôi, như Ngài đã phán với Môi-se, “Ai đã tạo nên mắt của con người?” Và có một Đấng duy nhất mà có thể giúp đỡ, và đó là Đức Giê-hô-va vĩ đại, Đấng Tạo Hóa.

³⁴ Vì vậy chúng con cầu nguyện, lạy Cha Thiên thượng, như chúng con tin điều này trong lòng chúng con, và chúng con mang chị đến cho Ngài. Và đức tin của chúng con, chúng con—chúng con đến bởi đức tin, đến với bàn thờ vĩ đại bằng vàng của Đức Chúa Trời, nơi Cửa Lễ đẫm máu, Đấng Christ, đặt trên bàn thờ. Và trong Sách Ê-sai, chương 53 và câu 5, nói, “Ngài đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương; bởi sự sửa phạt Ngài chịu chúng ta được bình an, và bởi lần roi Ngài chúng ta được lành bệnh.” Giờ đây chúng con đặt đức tin của mình với đức tin của chị, trên bàn thờ của Ngài, và cầu xin, trong Danh Chúa Jê-sus, để sự mù lòa này sẽ lìa khỏi người chị chúng con, và để chị sẽ có thể nhìn thấy được, với sự tôn quý và vinh quang Đức Chúa Trời. Trong Danh Chúa Jê-sus Christ. A-men.

Xin Chúa ban phước cho chị, thưa chị.

³⁵ Anh Cauble. [Anh Wallace Cauble nói với Anh Branham—Bt.] Ô, vâng. Paris Reidhead. Vâng. Vâng, thưa anh. Ừ-m, ừ-m. Tốt.

³⁶ Bây giờ chúng ta đang cầu nguyện cho sự xức dầu chức vụ của Anh Cauble của chúng ta, để đi và thăm một người bạn của tôi. Tôi đã làm việc cùng với anh ấy tại New York. Paris Reidhead, chính là người đã đến nhà tôi để nhận phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.

37 Và anh ấy chẳng có điều gì đó để làm trong Hội Truyền giáo Sudan à? [Anh Cauble nói, “Có. Anh ấy là giám đốc ở Phi châu. Sống ở New York, trong một phần của New York ở đó, làm việc trong một hội thánh lớn này ở đó, để giúp đỡ.”—Bt.] Tuyệt vời. Thế thì anh sắp rời Louisville. [“Vâng.”] Ô, chao ôi! Chúng ta không muốn mất Anh Cauble, từ Louisville. Chúa ban phước lòng anh, thừa anh. Chao ôi!

38 Tôi sẽ luôn luôn nhớ Anh Cauble. Người anh em quý báu này, thánh đồ của Đức Chúa Trời, tôi còn nhớ sự tiếp xúc đầu tiên của tôi với anh. Anh bị chảy máu đến chết. Tôi—tôi đã biết danh tiếng lớn của anh giữa vòng các anh em. Tôi đã đi qua đó. Có những anh em đồng lao đang đứng trong bệnh viện. Tôi, một người nhỏ bé như tôi, tôi xấu hổ đi vào, vì vậy tôi quỳ gối xuống sau quầy Coca Cola, bên ngoài trong hội trường bệnh viện và cầu nguyện cho anh và đi trở về.

39 Chuông điện thoại reo một lần nữa, nói, “Anh không bao giờ qua để thấy được Anh Cauble nữa đâu.”

40 Và tôi đã đi qua đó. Họ giải phẫu cái gì đó trong mũi của anh, và cắt, xẻ cái gì đó, và anh đang bị chảy máu đến chết. Tôi quỳ xuống đó và cầu nguyện. Nó ngưng ngay lập tức.

41 Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, anh ấy là đầy tớ của Ngài. Và bây giờ anh đang đi khỏi giữa vòng chúng con, nhưng chúng con vẫn kết hiệp với nhau, Chúa ôi. Trái tim chúng con sẽ luôn luôn đập, con cầu nguyện, như họ bây giờ, người này kế tiếp người khác. Con cầu nguyện với Ngài, Cha ôi, xin ban phước cho người này, anh em của con, khi anh đi đến đó để giúp đầy tớ vĩ đại của Ngài, là Anh Paris Reidhead, đang rất quan tâm về phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Bất kể những người chính thống nói gì đi nữa, anh ấy vẫn muốn có Đức Chúa Trời, dù sao đi nữa. Xin ban phước cho Anh Cauble, và ban phước họ với nhau trong công việc của họ, những nỗ lực của họ cho Ngài, Chúa ôi. Xin cho họ làm việc thành một nhóm giống như Phao-lô và Si-la. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

42 Xin ban cho anh ấy sự xúc dầu của Đức Thánh Linh. Anh đã mong mỏi, và cố gắng, và tiến lên, và thúc đẩy, để tìm nơi đó mà Ngài có thể thật sự sai anh đi, Chúa ôi, và mở ra những việc

lớn cho anh. Và nguyện xin đây là thì giờ đó, Chúa ôi, để Ngài đã huấn luyện anh và cầu nguyện cho thì giờ này, Chúa ôi, trong lúc chúng con đang ở trong thì giờ chiều tối. Xin bổ sức cho thân thể anh, Chúa ôi. Anh ấy cần sức mạnh. Cầu xin quyền phép mà đã khiến Chúa Jêsus Christ sống lại từ kẻ chết, mang lại sự chữa lành cho thân thể của anh, quyền năng biến đổi, xin cho anh đi trong quyền năng của sự sống lại của Chúa Cứu Thế Jêsus. Chúng con chúc phước cho anh.

⁴³ Chúa ban phước cho anh, Anh Cauble! Hãy chào Anh Paris giùm tôi, và tôi hy vọng sẽ gặp tất cả các anh sau này. Tôi sẽ đi nước ngoài, Ấn-độ. Chúa ban phước cho anh.

Chị thế nào, chị ơi? Cảm ơn, anh em.

⁴⁴ Lạy Chúa Jêsus, khi chúng con mang người thiếu phụ bé nhỏ này, với bàn tay chúng con đặt trên chị, kết nối chính chúng con với chị, như với cửa lễ dâng, biết rằng Ngài đã hứa điều đó, con cầu xin sự chữa lành cho chị trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

⁴⁵ Với người mẹ nhỏ bé này đang đứng tại đây với đôi vai khòm xuống và mái tóc bạc, tỏ cho thấy bà bị gian khổ vì một thế giới đang đến. Chúa ôi, cầu xin quyền phép đã khiến cho Chúa Jêsus của chúng con từ hầm mộ sống lại, khi chúng con đặt tay trên chị, kết nối chính chúng con với chị và Đấng Christ, xin cho quyền phép đã khiến Ngài sống lại từ hầm mộ chữa lành thân thể chị, trong Danh Chúa Jêsus.

Xin Chúa ban phước cho chị, chị của tôi.

⁴⁶ Lạy Cha Thiên thượng, khi chúng con đặt tay trên người chị chúng con, giống như, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho chị được chữa lành vì sự vinh hiển Đức Chúa Trời. A-men.

⁴⁷ Lạy Cha nhân từ, trong Danh Chúa Jêsus Christ, chúng con đặt tay trên người chị chúng con. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho chị được chữa lành vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. A-men.

Xin Chúa ban phước chị, thưa chị.

⁴⁸ Lạy Cha Thiên thượng, chúng con đặt tay trên anh em của chúng con tại đây, trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ, vì sự

chữa lành anh. Cầu xin cho anh được chữa lành trong Danh Chúa Jêsus.

⁴⁹ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, khi một trong những người chị em của chúng con đi lại cách xa, để có mặt tại trong buổi nhóm, nhưng sáng nay chị đứng đây giờ này, và chúng con nối kết chính mình, lạy Chúa, trong Phúc âm, khi bàn tay của chúng con đặt trên nhau và trên chị. Cầu xin Chúa trên Trời thấy điều này, chỗ có nói, “Nếu có hai hay ba người đồng thuận trên đất.” Lạy Chúa, chúng con đứng đây, ba người với nhau, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Xin chữa lành chị, Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus.

⁵⁰ Cũng một thể ấy, Chúa ôi, chúng con đặt tay lên chị chúng con ở đây. Và như chúng con đồng ý, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho chị được chữa lành.

⁵¹ Lạy Cha Thiên thượng, nói đời sống Cơ-đốc tuyệt vời của anh ấy...vợ bị ung thư. Ôi Chúa, anh đứng thay cho chị. Đấng Christ đứng cho chị.

Giờ này, hỡi ma quỷ, hãy lìa khỏi chị ấy, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

⁵² Anh ơi, hãy tin điều đó. Đây là một tiền cọc được đóng xuống ngay tại đây. Hãy nhớ ngày này.

⁵³ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, đây là người chị em đến với chúng con, Chúa ôi. Và như là một đời sống gương mẫu, chị sống, và chị đến vì sự chữa lành của mình. Và chúng con với những tấm lòng và bàn tay mình kết hiệp cùng với Ngài, lạy Chúa, chúng con cầu xin cho ơn phước này, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

⁵⁴ Chị Risert của chúng con, Chúa ôi, là tớ gái Ngài, chị đến trong lễ Giáng sinh này. Nhờ Danh Chúa Jêsus, xin cho chị được chữa lành. A-men.

⁵⁵ Lạy Cha Thiên thượng, chúng con mang người phụ nữ bé nhỏ đáng yêu này đến sáng nay, trong Danh Chúa Jêsus. Chúng con đặt tay trên chị và cầu xin sự chữa lành cho chị, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

⁵⁶ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con đến và đặt tay trên chị chúng con, trong Danh, Danh chí thánh đó, là Jêsus Christ. Cầu xin cho chị được chữa lành vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.

⁵⁷ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, trong khi chúng con mang chị em của chúng con đến với Ngài hôm nay, một—một chiến tích của ân điển Ngài, cách mà Ngài đã ở cùng người nữ này. Cách đây nhiều năm, với chỉ còn một vài giờ để sống, bị bệnh ung thư ăn mòn, và chị ấy đã sống cho Vương quốc của Đức Chúa Trời. Xin chữa lành chị ấy ngày hôm nay, lạy Chúa, về bất cứ điều gì không ổn, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Xin Chúa ban phước cho chị.

⁵⁸ Lạy Cha Thiên thượng, như người chị của chúng con, cũng là một chiến tích của ân điển Đức Chúa Trời. Khốn cùng và nghiện ngập khổ sở, say xỉn, và bây giờ như một người nữ đáng yêu đang đứng. Thật là một trường hợp chữa lành kỳ diệu, Chúa ôi! Và rồi tấm lòng của chị nóng cháy vì những người khác bị khốn khổ, bởi vì chị biết có một Đấng Chữa Lành vĩ đại. Chị đã nói ba tên khác nhau ngay bây giờ, Cha ôi. Con cầu nguyện và kết nối chính mình con với người anh em của chúng con tại đây, mục sư chúng con, và—và chị ấy, và Đức Chúa Jêsus. Và cầu xin, trong Danh vinh hiển của Ngài, ba người này được giải cứu cho Nước Đức Chúa Trời. A-men.

Cảm ơn anh.

⁵⁹ Lạy Cha vinh hiển, giờ này chúng con đang đặt tay trên Anh Way của chúng con. Anh ấy đang cầu xin ba điều. Ngài biết những điều đó, Chúa ôi. Và chúng con tin có lời chép, và biết rằng lời Kinh Thánh nói, “Mọi sự.” Và vì vậy chúng con cầu nguyện, lạy Cha Thiên thượng, rằng điều này, những gì anh ấy đã cầu xin, sẽ được bày tỏ cho anh, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

⁶⁰ Lạy Cha vinh hiển, chúng con đặt tay trên người anh em của chúng con, trong Danh Chúa Jêsus, và cầu xin sự chữa lành cho anh, vì sự vinh hiển Đức Chúa Trời. Xin ban cho điều đó, Cha ôi, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

⁶¹ Lạy Cha Thiên thượng, trên chị em của chúng con, chúng con đặt tay, vì có Nước Đức Chúa Trời, trong Danh Chúa Jêsus Christ, để vâng theo những gì Ngài bảo làm. Xin cho chị được chữa lành trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Chúc phước cho chị, thưa chị.

⁶² Lạy Cha là Đức Chúa Trời, cũng giống như vậy, trên người anh em của chúng con, chúng con đặt tay, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin Chúa cho anh khỏe mạnh, vì Nước Đức Chúa Trời. A-men.

Chúa ban phước cho anh, anh của tôi.

Chị Arganbright.

⁶³ Lạy Cha Thiên thượng, chúng con cầu nguyện cho Chị Arganbright, để Ngài sẽ chữa lành cho chị. Lạy Chúa, xin ban điều đó. Lời thỉnh cầu của chị, xin ban nó cho chị, Cha trên Trời của chúng con ôi, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

⁶⁴ Lạy Chúa Jêsus, chúng con đặt tay trên người anh của chúng con, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin nhậm lời thỉnh cầu của anh.

Hãy tin điều đó, anh của tôi ơi.

⁶⁵ Lạy Cha Thiên thượng, chúng con đặt tay trên cậu bé, trong Danh Chúa Jêsus Christ, và cầu xin, khi chúng con đứng với nhau sáng nay, bởi đức tin, chúng con mang đứa trẻ này đến với Ngài. Và cầu xin ơn phước của Đức Chúa Trời, quyền phép chữa lành của Đấng Christ, được bày tỏ trong thân thể nhỏ bé này của cháu, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

⁶⁶ Lạy Cha là Đức Chúa Trời, trên người cha yêu dấu này mang cậu bé đến, chúng con cũng cầu xin rằng Ngài sẽ bày tỏ quyền phép chữa lành của Ngài, trong Danh Chúa Jêsus.

Chúc phước cho anh, người anh em của tôi.

⁶⁷ Lạy Cha Thiên thượng, như Chị Peckinpugh, người chị em cao quý của chúng con có nhu cầu, và thật Ngài đã ban ân điển cho chị ấy, Chúa ôi. Con cầu nguyện để những ơn phước của Ngài liên tục chảy vào trong lòng chị. Và tất cả những sự đau ốm và buồn phiền mà chị đã trải qua, cầu xin quyền phép của Đấng

Christ phục hồi chị, lạy Chúa, gấp trăm lần, và khiến cho chị, những người thân yêu của chị được khỏe mạnh hoàn toàn, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Chúc phước cho chị.

⁶⁸ Lạy Cha Thiên thượng, chúng con đặt tay trên anh em của chúng con và cầu xin quyền phép Đức Chúa Jêsus Christ khiến cho anh khỏe mạnh, qua Danh của Hải Nhi Christ này mà chúng con kỷ niệm vào lúc này. A-men.

⁶⁹ Lạy Đức Chúa Trời nhân từ, khi chúng con đặt tay trên chị chúng con, tở gái của Ngài, trong Danh Chúa Jêsus Christ xin cho chị được chữa lành vì sự vinh hiển Ngài.

⁷⁰ Lạy Chúa, chúng con đặt tay trên chị chúng con, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Cầu xin cho chị được lành. A-men.

⁷¹ Lạy Cha Thiên thượng, chúng con đặt tay trên người chị chúng con ở đây, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Nguyên xin quyền năng của Đức Chúa Trời khiến chị được lành. A-men.

⁷² Lạy Chúa Jêsus, xin nhậm lời cầu xin của người chị chúng con, khi chúng con cầu xin điều đó vì sự vinh hiển Đức Chúa Trời, trong Danh Chúa Jêsus.

⁷³ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con thấy người chị thân yêu của chúng con vẫn ở cùng chúng con, suốt những năm này. Chúng con cảm ơn Ngài vì điều đó, Chúa ôi. Chúng con cầu xin Ngài sẽ ban cho chị điều chị cầu xin, trong Danh Chúa Jêsus.

Lạy Chúa là Đức Chúa Trời...

⁷⁴ Điều gì? [Chị ấy nói với Anh Branham—Bt.] Và Đức Chúa Trời hiện diện mọi nơi, trên khắp biển cả, khắp nơi đây, ở mọi nơi. Và chị tin, và Đức Chúa Trời, sáng nay, sẽ chữa lành cho ông ấy, ở Na Uy không? [Người chị ấy nói với Anh Branham.] Gì hả? Con gái chị và bố của chị, và chị muốn cầu nguyện cho họ, được cứu rỗi.

⁷⁵ Lạy Chúa, Ngài nhìn thấy thiếu phụ này và chúng con biết rằng Chúa biết những điều cầu xin của chị. Ngài đã nghe tiếng chị. Làm thế nào Ngài biết chị đang đứng tại đây? Khi mà, thậm chí không một con chim sẻ nào có thể rơi xuống đường phố mà Ngài không biết. Và thế thì con biết rằng Ngài biết điều cầu

xin này, vì vậy chúng con chỉ kêu cầu về những điều này, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Xin cho chúng được ban cho chị, qua Danh Chúa Jêsus Christ.

76 Lạy Cha Thiên thượng, chúng con cầu nguyện để, cho người mẹ đã già của anh ấy và sắp được giải phẫu. Lạy Đức Chúa Trời, xin giúp đỡ. Và nếu có điều gì hơn mà chúng con có thể làm, lạy Chúa, xin cứ phán điều đó với con hay người nào đó, trước ngày hôm nay, để an ủi người anh em của chúng con. Xin nhậm lời, Cha ôi. Con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

77 Lạy Chúa, chúng con đặt tay trên người chị em của chúng con. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, cầu xin Ngài chữa lành cho chị và khiến cho chị khỏe mạnh. A-men.

78 [Một chị nói, “Thưa Anh Branham, tôi muốn đứng. Tôi muốn anh đến...?...”—Bt.]

Cầu xin Chúa trên Trời ban cho điều chị cầu xin. Tôi cầu nguyện, trong Danh Chúa Jêsus.

Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi. Chị là Chị Margaret. Vâng. Được rồi.

79 Lạy Chúa Jêsus, con cầu nguyện cho người chị của—của chúng con, chồng chị đứng lên vì chị. Thật họ tranh chiến, và thật Ngài đã bày tỏ chính Ngài cho họ và tỏ cho họ thấy chính Ngài, Chúa ôi! Con thật biết ơn. Xin nhậm lời, Chúa ôi, để vợ anh sẽ được chữa lành, người chị quý báu của chúng con, trong Danh Chúa Jêsus.

80 Lạy Cha Thiên thượng, nan đề này mà người anh em này đang cầu xin, Ngài biết tất cả về tình trạng này, lạy Chúa. Con cầu nguyện cho đầy tớ của Ngài. Đức Chúa Trời ôi, xin ban cho, và vì sự chữa lành những thân thể mà anh đang nói về. Bây giờ, Ngài đã nghe những nan đề đó tốt hơn là con đã nghe. Vì vậy con chỉ cầu xin, với tấm lòng của con mở ra, trên bàn thờ của Ngài, và đặt lời cầu nguyện của con với lời cầu nguyện của người anh con tại đây, trong Danh Chúa Jêsus Christ, rằng chúng sẽ được đáp lời. A-men.

⁸¹ Lạy Cha Thiên thượng, chúng con đặt tay trên chị của chúng con vì nan đề của chị. Cầu xin cho nó được ban cho chị trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Xin Chúa ban phước cho chị, thưa chị.

⁸² Lạy Chúa, chúng con đặt tay trên chị của chúng con, vì yêu cầu của chị. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin nhậm lời.

⁸³ Lạy Cha là Đức Chúa Trời, trên người anh em chúng con tại đây, lời cầu xin của anh, xin ban cho anh, Chúa ôi. Anh đã cố gắng hầu việc Ngài, suốt những năm này. Qua gian khó, anh vẫn đứng vững. Lạy Đức Chúa Trời, xin cho anh nắm chặt lấy sừng của bàn thờ sáng nay, đóng chiếc cọc xuống bên cạnh đây, “Đây là giờ khi nó xảy đến.” Xin ban cho. Và cầu xin nhu cầu này vợ anh và cháu anh được nhậm lời, trong Danh Chúa Jêsus.

Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Brewster. Hãy tin điều đó.

⁸⁴ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, người mẹ trẻ này, người đang đứng tại đây sáng nay, giống như người mẹ với nhiều người. Bây giờ chị đang cầu nguyện cho những người yêu dấu của mình, lạy Chúa. Chị thỉnh cầu điều đó, và chúng con...có thể hết thấy chúng con hiệp nhau, đồng một lòng, đặt tay chúng con lên chị, rằng chúng con tin điều này. Và với tấm lòng chúng con trước bàn thờ của Ngài, chúng con cầu xin lời thỉnh cầu này mà chị đã cầu xin, được nhậm lời trong Danh Chúa Jêsus. A-men!

⁸⁵ Lạy Đức Chúa Trời, Ngài biết dân sự mà anh đang đứng lên vì, mọi người ở trong lòng anh lúc này. Chúng con đặt chính chúng con với anh, Chúa ôi. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho lời thỉnh cầu của anh được nhậm lời. A-men.

⁸⁶ Ôi Chúa, chúng con biết Chị Hattie. Chúng con cầu nguyện, Chúa ôi, khi chúng con đặt tay trên chị, xin ban Đức Thánh Linh sẽ ở cùng chị, và bày tỏ điều đó trở lại cho lòng chị. Chúng con nghĩ về các cậu con trai quý báu của chị, cả hai người. Con nghĩ về lúc đang ngồi tại đó trong căn phòng ấy ngày đó, trong căn nhà bé nhỏ, khiêm nhường. Ngài phán, “Hãy nói với nàng câu xin những gì nàng muốn, thì cứ nói Lời.” Chị đã cầu xin. Chúa ôi, con biết Ngài chăm sóc những người này. Vì vậy con cầu nguyện,

khi con đặt tay trên chị, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin nhậm lời thỉnh cầu của chị.

⁸⁷ Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, khi chúng con đặt tay trên người chị em của chúng con, lái xe xuống băng qua những con đường trơn trượt và các thứ, cố gắng để đến đây. Ngài biết tất cả về điều đó. Con cầu nguyện cho chị, Chúa ôi, khi con đặt tay trên chị. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho chị nhận lãnh những gì chị đã cầu xin. A-men.

⁸⁸ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, như người anh em quý báu này...cách mà anh đã từng quyết định, Chúa ôi, từ bỏ thuốc lá và các thứ đã trói buộc anh. Anh muốn có một cuộc nói chuyện, và sẽ chờ đợi và chờ đợi. Và Ngài sẽ không bảo cho chúng con điều gì. Anh ấy kiểm một lần khác. Ngài muốn chờ đợi và chờ đợi, và Ngài không bảo cho chúng con điều gì. Và cuối cùng, một buổi sáng, đang ngồi tại đó, nó đến ở đây. Hết thầy đã trôi qua lúc đó. Chúng con cảm ơn Ngài, Chúa ôi. Ngài có thực. Lời Ngài không bao giờ qua đi. Và Ngài đã phán rằng, “Nhưng ai trông đợi Chúa sẽ được sức mới.” Giờ đây, anh đến với ba nan đề của mình sáng nay, lạy Chúa. Và chúng con đứng như là ba, với lời hứa của một—một chức vụ bộ ba được thực hiện trong một Đức Chúa Trời. Trong Danh của Đức Chúa Trời hằng sống và có thật đó, là Đức Chúa Jêsus Christ, xin nhậm lời cầu xin của anh. A-men.

Chúa ban phước anh, thưa anh.

Chúa...

Ồ, chà! [Một chị nói với Anh Branham—Bt.]

⁸⁹ Lạy Chúa, Ngài nghe những nan đề đó. Ngài biết cách trả lời chúng thế nào, Chúa ôi. Vì vậy chúng con đặt tay trên Chị Baker của chúng con, trong Danh Chúa Jêsus Christ, chúng con dâng lời cầu xin của chúng con với chị, vì sự chữa lành. A-men.

Chúa ban phước cho chị, chị của tôi.

⁹⁰ [Anh Neville nói, “Người nào khác muốn vào, hãy vào bây giờ.”—Bt.]

⁹¹ Lạy Cha Thiên thượng, khi con đặt tay trên người anh em tốt quý này, giống như chính bức tranh về sức khỏe ngày nay, nhưng

đôi khi đó là sự lừa dối. Vậy con nguyện xin Ngài ban cho nhu cầu của anh ấy, bất cứ điều gì ở trong lòng anh. Xin ban cho anh những gì anh cầu xin, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

⁹² Lạy Cha Thiên thượng, chúng con đặt tay trên người chị của chúng con và cầu xin điều đó, trong Danh Chúa Jêsus, để Ngài sẽ ban cho chị điều thỉnh cầu của chị vì sự vinh hiển Ngài. A-men.

⁹³ Lạy Chúa Jêsus, chúng con đặt tay trên người anh em của chúng con và cầu xin cho nan đề của anh. Chúng con chỉ làm dấu hiệu điều này, Chúa ôi, khi chúng con đặt tay trên anh. Chúng con kết nối chính mình, và trong sự hiệp một này chúng con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Chúa ban phước cho anh, người anh em của tôi.

⁹⁴ Lạy Cha là Đức Chúa Trời, cũng với người chị này, chúng con làm như vậy. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho nan đề của chị được nhậm.

Chúc phước cho chị, chị của tôi.

⁹⁵ Lạy Đức Chúa Trời, như người anh em quý báu của chúng con có thể đã bị giết chết ngày nọ, nhưng Ngài chưa sẵn sàng cho anh. Vậy con cầu nguyện, lạy Chúa, con cầu xin Ngài sẽ ban cho nhu cầu của anh ấy, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Anh biết cách tin điều đó như thế nào.

⁹⁶ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, khi người chị bé nhỏ, run rẩy của chúng con đi lên, lạy Chúa, biết rằng, chị đã bị nhiều bệnh tật. Nhưng Ngài đã hứa rằng, “Người công bình gặp nhiều khổn khó, nhưng Đức Chúa Trời sẽ giải cứu họ ra khỏi tất cả.” Lạy Chúa, chị đang rất cần sự giải cứu này. Chúng con đặt tay trên chị và định tội con quỷ này. Lạy Chúa, trên bàn thờ bằng vàng của Ngài, xin quyền phép của Đức Chúa Trời thanh tẩy chị và làm cho chị mạnh khỏe...?...

⁹⁷ Được rồi. Tất cả các bạn sẽ ở lại. Anh có ngồi phía sau đó mọi lúc không? Vâng. Tôi đã không thấy anh.Ồ, anh, ở trên đây. Thảo nào. Đây là người được gọi là, họ gọi anh ấy là, “Miner.” Đó là tên anh ấy. Nhưng đây là một thì giờ mà Miner là nhân vật chủ yếu. [Anh Miner Arganbright nói, “Nói gì ạ?”—Bt.] Nói bất cứ điều gì, bất cứ điều gì anh muốn.

98 Anh Miner Arganbright là một người của—của Thượng Gia Phúc Âm Toàn Vẹn, một trong...giúp đỡ sáng lập phong trào vĩ đại này, mà chúng ta đang cố gắng làm việc với nhau để khiến cho mọi người nhận biết, bất kể mối liên hệ và giáo phái của họ, hầu cho hết thảy chúng ta là anh em trong Đấng Christ.

99 Ngày nọ, anh ấy đã nói điều gì đó. Anh đã viết thư cho một Thượng nghị sĩ hay ai đó trên đây. Điều đó hoàn toàn tuyệt vời. Và tôi đã nói, “Tôi muốn anh viết nó ra. Muốn anh đi xuống nhà thờ và nói điều đó.”

Anh nói, “Tôi đã nói điều đó rồi.”

Vậy chúng tôi đã có nó đây trên băng ghi âm. Và tôi muốn lấy điều đó ra khỏi cuộn băng, thừa các anh em. Anh Jim, tôi biết anh đang nghe tôi ở đó, trong phòng. Tôi muốn thế. Đó quả thật là một quan điểm thật sự của—của thuật ngoại giao, thêm vào điều đó. Hiểu không? Được rồi.

100 Hãy nói những gì anh muốn, Anh Arganbright. [Băng trống—Bt.] A-men. A-men.

101 [Anh Arganbright nói, “Cho tôi ngồi ở đằng kia. Vậy là được rồi, ngay tại đó.”—Bt.]

102 Hoàn toàn đúng! A-men. Hoàn toàn đúng! Sự bình an đến và đi, và các thú vui, và nó cũng phai tàn, nhưng sự vui mừng còn lại.

103 Ồ, thật là một—thật là một—một ngày tồi tệ bên ngoài, ngày tốt đẹp bên trong. Và, anh em biết, tôi đã gặp một người, hay một người đã kể cho tôi về buổi nhóm một người mới đây, và anh kể ông ta đang phàn nàn. “Ồ,” nói, “đây là một ngày kinh khủng.” Ông ấy nói trời đang mưa và cứ mưa mãi.

Anh nói, “Đây là một ngày tuyệt vời.”

104 Và ông ta hỏi, “Ồ, làm sao mà anh gọi đây thật là một ngày tuyệt vời như vậy?”

105 Anh nói, “Tôi sẽ nói cho anh biết. Bác sĩ bảo tôi cách đây một năm tôi chỉ còn sống một tuần.” Nói, “Mỗi ngày, ồ, đó là một ngày tuyệt vời.” Vâng.

¹⁰⁶ Vì vậy đúng thế, thật—thật là một ngày tuyệt vời, vì thế tất cả chúng ta...Điều gì là...như người anh em đã nói, “Hết thấy chúng ta bị định tội chết.” Đúng thế, chết và đi vào trong sự trừng phạt. Nhưng bây giờ đây là một ngày tuyệt vời. Chúng ta đang sống trong Đấng Christ và không thể chết nữa. Hết thấy đã qua rồi, anh em thấy. Chúng ta thực sự ở trong Đấng Christ. Bây giờ chúng ta hãy...

¹⁰⁷ Bây giờ, trong đền tạm, Anh Arganbright à, tôi thường thường cứ tranh thủ thời gian. Vậy nếu anh cảm thấy đói cần bữa ăn tối, anh có thể lên ra...Tôi cảm thấy thật mệt mỗi sáng nay tôi đã phải chỉ nói điều gì khác để giữ cho chính mình bốc lên một chút cho đến lúc tôi có thể...Thánh Linh của Chúa giáng trên tôi.

¹⁰⁸ Vậy chúng ta hãy cúi đầu giờ này và cầu nguyện trước khi chúng ta đọc Lời. Bao nhiêu lời thỉnh cầu cho những điều khác anh em có mà có lẽ chưa được cầu nguyện cho, cứ tỏ nó ra khi anh chị em đưa tay lên. Bây giờ chúng ta hãy—chúng ta hãy đứng sáng nay khi chúng ta cầu nguyện. Điều đó sẽ cho anh chị em thay đổi tư thế và có lẽ sẽ giúp ích một chút. Và rồi sau lời cầu nguyện, tôi muốn anh chị em cứ đứng trong một vài phút cho đến khi tôi đọc Lời. Tôi nghĩ điều đó thật tuyệt để đứng tôn kính trong khi chúng ta đọc Lời Đức Chúa Trời.

¹⁰⁹ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con đến thật khiêm nhường như chúng con biết cách đến như thế nào, với những tấm lòng trống không hết thấy những ham muốn thế gian hay những thú vui của nó. Và như người anh em của chúng con đã trích dẫn hay phát biểu với chúng con, “Sự vui mừng, sự vui mừng của Chúa là sức mạnh của chúng con.” Và chúng con đến với những tấm lòng vui mừng, rằng chúng con có đặc ân này đến trong sự Hiện diện của Ngài, để cầu xin bất cứ điều gì chúng con khao khát. Và sự vui mừng đến khi chúng con nhìn vào Lời. Và được hứa nếu chúng con tin Nó, điều đó sẽ được ban cho chúng con. Điều gì có thể làm rung động trái tim con người đang đập, hơn là biết rằng Đức Chúa Trời Đòi đòi, bất tử đã ban cho một lời hứa như vậy?

¹¹⁰ Giờ này xin tha thứ cho chúng con, Chúa ôi. Và nếu chúng con phạm tội hay đã làm điều gì không đẹp lòng Ngài, mà trước khi chúng con cầu xin những điều này... Vì chúng con biết rằng có lời chép, “Vì nếu lòng chúng ta không cáo trách mình, thì chúng ta có sự cầu xin của mình.” Nhưng bây giờ xin tha thứ cho chúng con về tất cả những gì chúng con đã làm. Xin đoái xem chúng con, Chúa ôi, với sự nhân từ và với sự thương xót. Xin nhìn chúng con là một nhóm người thật tội nghiệp, lạy Chúa. Những con người bé nhỏ hay chết, bò quanh ở đây trên địa cầu, và cứ kéo lê qua suốt nơi chốn đầy tội lỗi này, nhưng thẳm sâu trong lòng mình chúng con biết rằng có một Đấng sẽ đến ngày nào đó mà sẽ nhắc chúng con lên khỏi nơi này để đến một nơi tốt đẹp hơn, và chúng con vui mừng trong điều này.

¹¹¹ Và con cầu nguyện, lạy Chúa, cho mỗi nan đề. Ngài biết điều gì sau những bàn tay giơ lên. Xin nhậm lời họ, Chúa ôi. Con cầu nguyện cho chính mình con, cho được mạnh mẽ sáng nay, cho— cho tiếng nói để giúp đỡ và để rao giảng Tin lành. Và chúng con cầu xin Ngài ban phước cho chúng con trong mùa Giáng sinh này, mà chúng con đang kỷ niệm. Lạy Chúa, xin cho chúng con tìm thấy Thánh Linh thật của lễ Giáng sinh, và cầu xin Thánh Linh ở cùng chúng con đời đời. Vì chúng con cầu xin bấy nhiêu điều trong Danh Chúa Jê-sus và vì cơ Ngài. A-men.

¹¹² Bây giờ, mong anh chị em cứ đứng trong chốc lát, sáng nay tôi muốn đọc từ Sách Mi-chê, ở một chỗ; và một chỗ khác, từ trong Hê-bơ-rơ, chương 12 của Hê-bơ-rơ, cho sự... để hợp lại một bối cảnh nhỏ với những gì tôi muốn giảng về sáng nay cho sứ điệp Giáng sinh của chúng ta. Đó là, Hê-bơ-rơ 12:25. Tôi hầu như đã phải vội vàng sáng nay khi thức dậy, và đúng hơn là, tôi đã không có mọi thứ ở tại chỗ tôi muốn có, đã muốn có. Tôi bắt đầu với câu thứ 2 trong Mi-chê 1.

Hãy nghe,...hỡi hết thảy các dân; Hỡi đất, và mọi vật chứa trên đất, hãy lắng tai: và xin Chúa là ĐỨC CHÚA TRỜI từ đền thánh Ngài, nguyện xin Chúa làm chứng nghịch cùng các người.

Vì, này, CHÚA ra từ chỗ Ngài, và sẽ xuống, và đạp trên... các nơi cao của đất.

Và các núi sẽ tan chảy dưới Ngài, các trũng sẽ chia xé, và như sáp ở trước lửa, và như nước chảy xuống dốc.

113 Và trong thư Hê-bơ-rơ, chương thứ 12 và câu thứ 25, chúng ta đọc câu này.

Anh em hãy giữ mình chớ từ chối Đấng phán cùng mình. Vì nếu họ đã tránh khỏi... Vì nếu những kẻ kia chối bỏ Đấng truyền Lời báo cáo ở dưới đất, còn không tránh khỏi thay, huống chi chúng ta, nếu chúng ta quay bỏ Đấng truyền lời báo cáo từ trên trời, thì càng không tránh khỏi được:

114 Giờ này, lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin gia thêm những ơn phước Ngài cho việc đọc Lời Ngài, và ban cho mỗi người chúng con hôm nay điều—điều mà Ngài muốn chúng con biết, hầu cho chúng con có thể rời nơi đây và cảm thấy rằng chúng con ở trong sự Hiện diện của Ngài, và có thể đi tới với một—một cái nhìn mới và sự thông hiểu tốt hơn, và với một quyết tâm cao hơn chúng con đã có khi chúng con đi vào tòa nhà này. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Xin mời ngài.

115 Bây giờ, đừng nghi ngờ, nếu tôi đã nghe đọc phân đoạn đó cho một sứ điệp Giáng sinh, tôi đã nói, “Vậy thì đó chẳng phải là trích đoạn Giáng sinh kỳ cục sao?” Sự... Mục đích của tôi trong việc làm điều này, là mang đến cho hội thánh điều gì đó có lẽ khác một chút, bởi vì trên đài truyền thanh suốt lễ Giáng sinh anh chị em sẽ nghe câu chuyện cũ quen thuộc, nhiều lần, về những nhà thông thái đến từ phương Đông và tìm Hải Nhi Đấng Christ, và sự ngưỡng mộ của những người chân chân, và sự xuất hiện của ngôi Sao, và tất cả những câu chuyện Giáng sinh này đi đến tạo nên niềm tin tôn giáo của chúng ta ngày hôm nay. Và hết thấy những câu chuyện đều rất hay, tôi—tôi biết ơn vì điều đó. Nhưng tôi nghĩ trong hội thánh sáng nay... Và có lẽ mục sư của chúng ta, có lẽ đêm nay hay Chúa nhật tới sẽ mang đến một sứ điệp điều gì đó về đề tài ấy. Và tôi nghĩ rồi nó sẽ cho dân sự một—một sự thay đổi về quan điểm khác nào đó từ... về lễ Giáng sinh, và tôi muốn...tôi đã chọn phân đoạn này. Bây giờ, chỉ một vài từ.

116 Và bây giờ tôi nhìn thấy anh em đang đổi chỗ, một số người đang đứng, một số người đang ngồi. Và điều đó thì—điều đó thì tốt. Và chẳng bao lâu chúng ta sẽ có chỗ để chúng ta...Không thể, xin lỗi chúng ta không thể để cho những lối đi này đầy người được, vì bên cứu hỏa không cho phép chúng ta làm điều đó. Nhưng chúng ta sẽ có thêm một chút chẳng bao lâu nữa, ý Chúa. Họ đã bắt đầu về việc đó rồi, và—và điều đó là ngay khi chúng ta có thể thì chúng ta sẽ dựng lên, và nó sẽ là một nơi khác khi nó đến phần vật chất của nơi ấy. Sẽ thực sự không còn chút nào cho thấy của đền tạm cũ. Nó sẽ có những cánh cửa sổ bằng kính màu, sẽ có lớp trét gạch bao quanh nó. Nó sẽ có...Nó sẽ khác hẳn. Nhưng tòa nhà cũ sẽ còn tại đây, vì chúng ta có một mục đích cho việc đó, đấy. “Hãy để những bức tường cũ vẫn còn lại,” đấy. Và chúng ta sẽ lấp nó lại và đặt những viên đá chung quanh nó, và đại loại như vậy, nhưng nó vẫn giữ nguyên như vậy.

117 Bây giờ, lễ Giáng sinh. Tôi—tôi thật sự mong ước rằng dân chúng trên thế giới sẽ, có thể hiểu được, lễ Giáng sinh thực sự là gì. Vậy thì, chữ *Christmas* đầu tiên là một—một từ ngữ Công giáo. Nó có nghĩa là “Christ’s...” *C-h-r-i-s-t-m-a-s*, đấy, “Christ’s mass,” đấy. Nó đã được định sẵn hay bắt đầu với giáo hội La-mã. Và Đấng Christ không được sinh ra vào ngày hai mươi lăm của tháng Mười Hai hơn là tôi đã có. Ừ-m. Nó chỉ hoàn toàn là một tập hợp của giáo điều. Hết thủy với nó chỉ thế thôi. “Cả thế gian,” như vị tiên tri đã nói, “đã trở nên bại hoại ô uế.” Đúng vậy. Đúng là chẳng có sự thanh sạch nơi nào cả. Mọi ngày nghỉ là phiên bản bởi một...Ồ, Santa Claus thay thế lễ Giáng sinh, sự giáng sinh trong máng cỏ. Thỏ và gà và những chiếc mũ mới thay thế sự phục sinh. Và Đức Chúa Trời xuất hiện ở đâu trong tất cả điều này? Hiểu không? Lý do của điều này là bởi vì rằng, con người, lợi nhuận thương mại.

118 Ồ, họ đã bắt đầu mua quà Giáng sinh cách đây nhiều tháng, và thật là một thói quen của dân ngoại giáo! Chẳng có điều gì tin kính về việc đó. Ồ, họ cố nói, “Dâng những món quà, với những nhà thông thái.” Đó chỉ là một—một ốc đảo cho lời bào chữa của ma quỷ. Anh em muốn dâng điều gì đó, chính là đời sống của anh em dâng cho Đấng Christ. Đừng tặng cho nhau, hãy dâng nó

cho Ngài. Vì đó là những gì Ngài đã chết cho. Đó là mục đích Ngài đến. Hiểu không?

¹¹⁹ Nhưng nó phải là một nơi mà nó—nó là—nó là sự rửa sả cho trẻ con. Người hàng xóm nào đó dưới đường phố có thể có nhiều, và trẻ nhỏ khác chẳng có gì cả, và chúng nhìn. Và nó là—nó toàn bộ sự việc trở thành sai trật với nhau. Chỉ thế thôi. Và những nhà buôn nâng cao việc kinh doanh của họ tại những chỗ này. Họ... Tại sao, vợ tôi đi mua thứ gì đó cho một vài đứa nhỏ, và cách đây khoảng ba tuần, họ nói, “Ồ, chúng tôi đã bán hết sạch. Tất cả hàng hóa. Chúng tôi đã đặt gấp đôi hàng năm nay, đã bán hết rồi.” Ba hay bốn tuần lễ trước ngày lễ đã bắt đầu mua sắm.Ồ, quả là một thương vụ lớn làm sao!

¹²⁰ Và, rốt cuộc, anh em có biết lễ Giáng sinh từng bắt đầu như thế nào, điều này mà chúng ta gọi là lễ Giáng sinh, “Sự rước lễ Đấng Christ”? Đây là câu chuyện về điều đó, tôi có viết xuống một chút tại đây trên một trang giấy. Tôi vừa mới hoàn tất trong năm ngoái, trước khi tôi giảng *Bảy Thời Đại Hội Thánh*, dạy cho họ ở đây, tôi đã lấy các quyển, *Hội Nghị Nicaea*, và *Tiền Hội Nghị Nicaea* và *Hậu Hội Nghị Nicaea*, và *Các Giáo Phụ Nicene*, và *Hai Ba-by-lôn* của Hislop và *Sách Về Những Người Tuân Đạo* của Foxe, và tất cả, bởi vì tôi đã nghe quý vị mục sư truyền đạo trích dẫn chúng. Nhưng chính mình tôi muốn đọc chúng, để thấy, để mà tôi—tôi sẽ biết khi tôi đọc nó hay nói với dân sự của mình, bởi vì Đức Chúa Trời sẽ khiến tôi trả lời vào Ngày Phán xét những gì tôi nói với dân sự. Vì vậy, tôi thật sự không phải nói những gì người nào khác nói rằng họ đã đọc, tôi muốn chính tôi đọc nó, đây, và biết được.

¹²¹ Vậy thì, thực ra, lễ Giáng sinh, Đấng Christ, tôi tin và hầu như có thể chứng minh...Giống như sự sống lại có thể được chứng minh bởi nhìn vào Đấng Tạo Hóa, như thế nào Ngài đã tạo nên tất cả đời sống thực vật này, và cách nào mọi thứ phục vụ cho mục đích Ngài phải chết, và, nếu nó chết, nó sống trở lại bởi vì nó có sự sống vĩnh hằng. Nhưng cách duy nhất nó có thể sống lại, là hạt được nảy mầm. Hiểu không? Vậy thì, Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài trong sự sáng tạo đó, và nó cho thấy tất cả các thần ngoại giáo này và các thứ mà chúng ta có là không đúng.

Xem đó, chúng chỉ là triết học và những sự tưởng tượng. Nhưng chính—chính Đấng Mà đã tạo nên Trời và đất bày tỏ chính Ngài trở lại qua sự sáng tạo của Ngài, những gì Ngài có trong chương trình của Ngài. Và rồi nếu...

¹²² Anh em có bao giờ suy nghĩ, khi Đấng Chirst được sinh ra, Con Đức Chúa Trời đó, tại sao Ngài đã được sinh ra trong một máng cỏ, trong một nhà kho, và nằm trong máng cỏ không? Bởi vì Ngài là Chiên Con. Không thể được sinh ra trong những căn nhà, những con chiên không được sinh ra trong những căn nhà. Và rồi anh em có để ý khi họ đem Ngài đến Đồi Sọ, và cách mà Ngài đã không thể bỏ chạy được như thế nào. Ngài có cây thập tự này chất trên Ngài. Ngài bị đánh đập cho đến nỗi lưng Ngài chảy máu. Và, nhưng họ đã dẫn Ngài, họ dẫn Chiên Con đến hàng làm thịt. Hiểu không? Ngài là Chiên Con. Ồ, và nếu tất cả những lời làm chứng này của thiên nhiên, những gì Ngài đã chịu...Chiên con được sinh khi nào, vào tháng Mười Hai hay vào tháng Tư? Chắc chắn. Đấy, nó là thật vô lý, đấy, để nghĩ một việc như thế.

¹²³ Điều này đã được thực hiện bởi giáo hội Công giáo Rô-ma trước khi nó trở nên giáo hội Công giáo ở Rô-ma. Khoảng năm 606 sau Công nguyên, trong khoảng đó, đúng hơn là, hay vào năm 306. Bấy giờ, chúng ta thấy rằng những người ngoại giáo Rô-ma đã tôn thờ Jupiter, là thần mặt trời; và họ đã tôn thờ Át-tạt-tê, là thần mặt trăng, hay ngược lại mẹ của...nữ—nữ vương trên trời. Ồ, họ đã mang thần này xuống, họ nói rằng Át-tạt-tê đó, hay là thần, nữ vương trên trời không còn nữa, và đã phản ảnh chính bà trong Ma-ri. Vì vậy nó vẫn là sự thờ thần tượng, liên kết Cơ-đốc giáo với sự thờ lạy thần tượng.

¹²⁴ Rồi cũng, và họ đã chịu khổ, hay tôn thờ và tôn trọng sinh nhật của thần mặt trời của họ, là Jupiter. Đó là khi mặt trời từ ngày một tháng Mười Hai cho đến ngày hai mươi lăm tháng Mười Hai, nó không thay đổi, nó đi qua cung nam dương của nó. Và, nhân đây, tôi có một bài lấy ra từ báo tôi muốn đọc cho anh em lúc nào đó, chỉ làm cho anh em bàng hoàng. Anh em nói về những gì đã xảy ra trên dòng sông dưới đây ngày đó, tôi muốn tỏ cho anh em thấy ở Giê-ru-sa-lem để khẳng định điều đó, cách đây chỉ một vài tuần lễ, từ một tờ báo. Điều gì đó họ đã tìm thấy

tại Giê-ru-sa-lem chỉ cách đây một vài tuần, sẽ khẳng định tích cực rằng Thiên sứ xuất hiện dưới đây vào chính lúc đó và sai đi cho công tác truyền đạo. Vâng. Hiểu không? Vậy thì, chẳng bao giờ biết được điều đó cho đến lúc cách đây chỉ một vài tuần, và nó được đăng trong tờ báo đây này.

¹²⁵ Bây giờ để ý khi nó băng qua điều đó, nó—nó ở trong đó, đấy. Vậy thì, sau ngày hai mươi mốt tháng Mười Hai, các ngày sẽ bắt đầu ngắn hơn một chút, hay dài hơn một chút, cho đến lúc nó đến khoảng gần tháng Bảy. Rồi nó bắt đầu ngắn trở lại cho đến lúc nó đến đúng... Và đó thật là thời gian thư giãn. Và những người ngoại giáo Rô-ma nói rằng đó là sinh nhật của thần mặt trời. Từ ngày một tháng Mười Hai, hay ngày hai mươi mốt tháng Mười Hai cho đến ngày hai mươi lăm tháng Mười Hai, họ đã—đã tổ chức xiếc Rô-ma, các cuộc đua ngựa và đại loại như vậy về điều đó, trong suốt thời gian đó. Ồ, sau đó, khi những người Cơ-đốc hay những người Cơ-đốc giáo Rô-ma, thêm vào giáo điều của họ để có được cả hai bên, cả người ngoại giáo và người Cơ-đốc, họ bảo, “Nếu đó là sinh nhật thần mặt trời, chúng ta hãy làm nên nó cũng là sinh nhật của Con Đức Chúa Trời.” Vậy có ngày hai mươi lăm tháng Mười Hai cho buổi rước lễ của quý vị, sự rước lễ Đấng Christ. Ồ, quả là một điều khủng khiếp! Thấy không?

¹²⁶ Bây giờ, để kết nối. Ồ, anh em nói, “Ngày nào khác há chẳng làm thế sao?” Vâng, nhưng nó liên kết Đấng Christ với ngoại giáo không? Chính điều mà Ngài đã đến để xóa bỏ, họ lại liên kết Ngài với nó trở lại. Hiểu không? Đó là điều sai trật. Còn Santa Claus, một ông già nào đó tại nước Đức, tên là Kriss Kringle, sẽ đi vòng quanh tặng những món quà trẻ em vào ngày rước lễ Giáng sinh, ông là người Công giáo và họ tôn ông lên là một vị thánh, bây giờ là Thánh Nicholas của nó. Hiểu không? Tốt hơn là tôi chỉ... Họ sẽ... Để, anh em biết điều đó dù sao đi nữa. Thấy đó, chúng ta hiểu chúng trong *Các Thời Đại Hội Thánh*.

¹²⁷ Nhưng sáng nay, những gì tôi muốn nói là đây, rằng, ngày lễ Giáng sinh đang đến này thấy thế giới không ở trong một tình trạng tốt hơn nó đã từng có cách đây một ngàn chín trăm hay hai ngàn năm khi Đấng Christ đến. Chẳng có gì khác biệt cả. Chỉ gần như cùng một tình trạng như đã có vào lúc đó, bây giờ cũng vậy.

Họ...Nếu tôi rút ra một kết luận từ điều mà...hay là một đề tài từ những gì tôi sắp giảng, sẽ là: *Sự Tan Rã Của Thế Giới*.

¹²⁸ Khi Đấng Christ đến vào ngày Giáng sinh, cách đây một ngàn chín trăm năm, thế giới đang tan rã từng phần, mọi thứ đã đến chỗ ô nhiễm. Thế giới tôn giáo đã bị ô nhiễm. Thế giới Rô-ma, về mặt đạo đức, đang ở hồi thấp kém nhất. Ô, sự bại hoại của thế gian! Những người Do Thái đã lia bỏ Đức Chúa Trời của họ và lấy tiệc thiêng liêng trang trọng của họ và làm cho nó thành truyền thống theo nghi thức. Đức Chúa Trời đã lia khỏi họ. Và họ biết rằng có điều gì đó đã phải xảy ra, cả thế giới biết, bởi vì, để giữ nó lại với nhau. Nó đang tan rã. Và *điều gì đó* giữ nó lại với nhau, mỗi nước theo cách riêng của họ đang tìm kiếm điều gì đó hay ai đó để giữ nó với nhau.

¹²⁹ Nếu đó không phải là bức tranh ngày hôm nay, thì tôi không biết thế giới. Đang trông đợi điều gì đó để nắm giữ nó với nhau! Nó thật giống như đã có cách đây hai ngàn năm. Thế giới, cách đây hai ngàn năm, đang trông đợi một Đấng Mê-si để giữ sự việc lại với nhau. Nhưng cách đây hai ngàn năm, Đức Chúa Trời đã ban cho thế giới một Đấng Mê-si. Bởi vì nếu chúng ta đang trông đợi điều gì đó và đang tìm kiếm điều gì đó, thì Đức Chúa Trời sẽ ban nó đến cho chúng ta. Và giờ đây thế giới, sau hai ngàn năm, đã quay trở lại vào trong cùng một tình trạng mà nó đã có cách đây hai ngàn năm. Nó đang tan rã, các nước, không có—không có nền tảng nơi nào cả. Chủ nghĩa cộng sản, đạo Công giáo, đạo Tin Lành, chính trị, luân lý, mọi thứ đã tan rã.

¹³⁰ Và họ đang cầu nguyện xin một Đấng Mê-si. Nhưng đây là những gì tôi muốn nói! Nếu Ngài đến, chúng ta sẽ tiếp nhận Ngài hay chúng ta làm giống như họ đã làm? Chúng ta sẽ chối bỏ Ngài không? Chúng ta có biết những gì mình thật sự cần không? Đôi khi chúng ta muốn, chúng ta cầu nguyện cho những sự ước muốn của mình, và đôi khi những ước muốn đó không phải là nhu cầu của chúng ta. Chúng ta phải nhận ra rằng chúng ta không hiểu những gì mình cần; chúng ta nghĩ chúng ta hiểu. Nhưng Đức Chúa Trời đã hứa cung cấp những nhu cầu của chúng ta, và điều ấy Ngài sẽ làm.

¹³¹ Bây giờ, chuyện gì xảy ra nếu bé Joseph của tôi, bảy tuổi, muốn đi săn với tôi, và kêu khóc để lấy khẩu súng tự động, đã được nạp đầy đạn của tôi, “Con có thể giết thỏ, Bố ơi”? Ồ, tôi—tôi không thể cho phép nó làm điều đó, tuy nhiên nó—nó nghĩ nó cần cái đó, nhưng tôi biết nhiều về điều đó hơn là nó biết. Và chuyện gì xảy ra nếu đứa con bé bỏng của anh em một tuổi rưỡi nhìn thấy anh em cạo râu với một dao cạo có lưỡi rời để lắp, và kêu khóc đòi lưỡi dao lam đó? Tuy nhiên nó nhìn thấy anh em đang cạo, nó muốn làm một điều giống như vậy. Ồ, anh em biết điều gì tốt nhất cho nó. Tuy nhiên anh em—anh em sẽ không để nó lấy lưỡi lam, bởi vì, nếu anh em là một người cha suy nghĩ nhạy cảm anh em sẽ không làm điều như thế, nhưng anh em sẽ cắt dao đó khỏi nó. Và rồi nhiều lần chúng ta muốn có điều gì đó nghịch lại với sự hiểu biết của Đức Chúa Trời về những gì chúng ta cần, vì vậy Ngài sẽ không ban nó cho chúng ta.

¹³² Và họ đã cầu xin một Đấng Mê-si. Họ muốn có một Đấng Mê-si. Nhưng đây là vấn đề của nó, họ muốn Ngài theo cách mà—mà họ muốn. Và Đức Chúa Trời đã sai Ngài đến theo cách mà Chúa muốn Ngài, và họ đã chối bỏ Ngài.

¹³³ Và ngày hôm nay họ làm lại điều đó, làm giống như vậy ngày hôm nay, họ khước từ Nó lần nữa. Bây giờ họ làm giống như họ đã làm vào lúc đó. Tại sao? Vì cùng một lý do, cùng lý do. Ngài đã đến lúc đó, và chúng ta biết Ngài đến. Ngài đã đến, và với họ, nhưng Ngài đã không đến trong cách mà họ mong muốn Ngài đến. Và nếu Đức Chúa Trời sai đến cho chúng ta điều gì đó hôm nay, chúng ta kêu cầu cho điều đó, và hội thánh, và khi Đức Chúa Trời sai nó đến chúng ta không muốn có nó. Nó không đến thích hợp với sở thích giáo phái của chúng ta. Đôi khi nó không đến phù hợp với ý niệm thần học của—của chúng ta về nó. Nhưng nó chính là—là điều mà chúng ta cầu nguyện cho. Chính lời thỉnh cầu mà chúng ta đã cầu xin trước Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời ban Nó đến cho chúng ta, và chúng ta khước từ Nó.

¹³⁴ Chúng ta muốn có một món quà Giáng sinh từ Đức Chúa Trời, nhưng chúng ta muốn nó cách mà chúng ta muốn có nó. Đức Chúa Trời ban nó đến theo cách chúng ta cần nó. Ngài biết

đất nước như thế nào, Ngài biết hội thánh cần những gì. Nhưng chúng ta nghĩ chúng ta biết, nhưng Ngài thực sự biết nó là gì.

¹³⁵ Bây giờ, như tôi đã nói cách đây một vài phút, chúng ta đến với lễ Giáng sinh này một lần nữa, thế giới đang tan rã. Chúng ta hãy đặt tên một vài điều mà tôi đã ghi xuống đây.

¹³⁶ Hãy nhìn vào sự bại hoại của thế gian, hầu như chưa bao giờ, ở trong một tình trạng thấp kém hơn. Tôi—tôi có một bài báo tại đây mà tôi muốn đọc một đôi câu của nó. Nó được tìm thấy trong một—một tờ báo, Người Mang Tiêu Chuẩn, của châu Phi, nói, “Cái chết của sự khiêm tốn. Sự khiêm tốn nữ tính, chất lượng vẻ đẹp đó mà Đức Chúa Trời đã đặt vào trong gia đình con người để bảo vệ an toàn tiêu chuẩn đạo đức của nó, đang chết ngày nay, khi những người đàn bà và những cô gái ngây thơ đã quỳ gối trước nữ thần thời trang và không ngần ngại để khẳng định đến mức cực đoan nhất của sự xấu hổ về những phong cách hiện đại khiêm tốn nhất.” Tôi có khoảng một trang về điều đó ở đây. “Thật tôi đã chưa bao giờ nghe một điều như vậy! Và sự mời gọi tình dục được xem như là hợp pháp cả giữa vòng những Cơ-đốc nhân và những người không phải Cơ-đốc nhân.”

¹³⁷ Như Anh Arganbright quý báu này của chúng ta và tôi đi xuống con đường sáng sớm hôm nay, trò chuyện về đề tài ấy, thật khó tìm được một cô gái đủ khiêm nhường để đỡ mặt. Họ đã nghe quá nhiều những trò đùa dơ bẩn và ô uế, và, ồ, anh em không thể nói điều gì làm cho họ đỡ mặt. Khi mà, cách đây một vài năm, khi tôi còn là một cậu bé, một chút xíu sai trật, mặt họ sẽ đỏ lên, một cô bé đi qua, và chiếc váy lót ngắn của cô gái trẻ khác phò ra trong trường học, và tôi đang đứng, nói chuyện, và khi cô bé nhìn lướt qua và thấy chiếc váy lót của cô gái này phò ra, gương mặt cô đỏ ửng, và cô bước đi khỏi tôi, một cô gái mười sáu tuổi. Ô, thật là một...đó là phẩm chất Đức Chúa Trời ban cho để bảo vệ an toàn luân lý chúng ta.

¹³⁸ Rồi anh em có thể tự hỏi tại sao tôi kêu gào chống lại những thứ vô nghĩa như vậy như chúng ta đang có hôm nay, tự xưng là những Cơ-đốc nhân, và những người nữ đang ăn mặc và hành động, còn những người nam hút thuốc, và mọi thứ khác, và hành động kỳ quặc như thế này. Và những mục sư truyền đạo trên

bục giảng, thỏa hiệp, và thậm chí không để cho anh em đến bục giảng để giảng chống lại những thứ như thế. Tôi tự hỏi chúng ta có đang làm mọi sự hôm nay giống như họ đã làm cách đây hai ngàn năm không! Hãy nhớ, khi Y-sơ-ra-ên bắt đầu làm điều đó, Đức Chúa Trời đã dấy lên một Ê-sai. Khi thời đại đó đã được sống hết và họ đã bắt đầu trở lại, Ngài đã dấy Giê-rê-mi lên, xuyên suốt. Và Đức Chúa Trời không thay đổi đường lối của Ngài về việc thực hiện các công việc, Ngài là Đức Chúa Trời Đòi đòi. Ngài không thể thay đổi. Ý tưởng đầu tiên của Ngài thực hiện điều đó vẫn y như vậy.

¹³⁹ Những gì chúng ta cần hôm nay là một Sứ điệp được xúc dầu với chức Mê-si của Đấng Christ. Nhưng họ sẽ nhận lãnh Nó không? Họ cầu nguyện cho Điều đó, nhưng họ sẽ nhận lãnh Nó không? Không, thưa quý vị, họ sẽ không nhận lãnh Nó. Họ đóng đinh Nó giống như họ đã làm lúc ban đầu. Lòng người đang lừa dối.

¹⁴⁰ Luân lý, tranh chiến dân tộc. Chỗ nào thế giới từng sẵn sàng để tan rã về luân lý hơn là ngày hôm nay? Và ai đã sắp đặt—ai đã sắp đặt nước đi đó? Chúng ta những người Mỹ. Khi tôi còn ở—ở San Angelo ở Rô-ma, cách đây không lâu ở đây, bên cạnh lăng tẩm San Angelo, có một tấm biển trên đó dành cho phụ nữ Mỹ, với “Xin mặc quần áo vào, để tôn kính người chết, trước khi đi vào lăng tẩm.” Một đất nước ngoan đạo, được cho là một dân tộc kính sợ Đức Chúa Trời! Chúng ta đang sống với những kinh nghiệm quá khứ của những người khác, các tổ phụ của chúng ta là những Cơ-đốc nhân.

¹⁴¹ Tranh chiến quốc gia. Chưa bao giờ có một thời nào trên thế giới mà thế giới này đã ở trong một—một—một sự chia xé quốc gia và tan rã hơn là ngay bây giờ.Ồ, anh em thấy những bài xã luận và những bản tin và—và những nhà bình luận và những nhà đoán trước, và đại loại như vậy, nói về những quả bom và những gì họ có thể làm, thật sự bất cứ quốc gia bé nhỏ nào, cũng có thể hủy diệt cả thế giới. Và chẳng có hòa bình ở giữa họ. Anh em không thể mang đến hòa bình cách đó. Hòa bình và sự thông công không thể đến bởi—bởi chính trị, nó đến bởi Đấng Christ. Họ không muốn nhận lãnh Nó.

142 Làm sao tôi có thể giảng một vài điều ở đây! Sự thối nát trong nền chính trị của chính chúng ta, ồ, nền chính trị quá thối nát! Anh em đã nghe chương trình *Monitor* đêm nọ, tôi cho là vậy, hay tôi nghĩ chương trình phát thanh này, một hay hai giờ đồng hồ từ Louisville ở đây, nơi mà họ kết nối trên toàn quốc, và họ đang đưa ra, thỉnh thoảng họ làm về những đề tài khác nhau, và họ đã phát ra về việc Ông Nixon quay bỏ chính trị khi ông thua cuộc chạy đua của mình, cuộc chạy đua chính trị tại Los Angeles, hay qua California, và “Liệu ông sẽ quay trở lại không?” Và khi chương trình phát thanh, sau đó hai hay ba giờ đồng hồ, tôi lắng nghe nó phát xuống đến nhà của Anh Charlie tại đây, rồi lắng nghe nó phát lên, Anh Wood và tôi, trên đài truyền thanh. Và đến chỗ thấy rằng Nixon, trên tất cả miền quê phía đông ở đây, theo như chương trình phát thanh đến được, từ Mississippi đến Pennsylvania, rằng ông đã đánh bại Ông Kennedy, và dân chúng đang gọi điện và bày tỏ, gần bốn chọi với một phiếu. Rồi một người đứng lên và nói, “Nếu các ông không có—có những bộ máy gian lận ông ấy hẳn là Tổng thống rồi.” Thế đấy. Nền chính trị, phỉn gạt, thối nát cả hai phía. Tôi không trách ông ta, tôi cũng buông tay, và để cho các thứ gớm ghiếc ấy hư hoại, dù sao nó sẽ chết với thế gian. Nhưng hãy đưa tay anh em hướng đến Đấng Christ và thừa, “Lạy Chúa, có con đây.”

143 Tranh chiến quốc gia. Và giờ đây chỗ anh em nên nghĩ họ nên cố gắng giữ lại với nhau, họ đã bị phân rẽ quá rồi. Đó là cách đã xảy ra trong thời đại xuất hiện cách đây hai ngàn năm khi thế giới đang tan rã. Ngày nay nó đang tan rã dưới cùng tình trạng như vậy.

144 Và rồi sự thối nát giáo hội! Ô, chao ôi! Sự thối nát tôn giáo! Ồ, thật là lở bịch để thấy thế giới sau hai ngàn năm của Kinh Thánh và Đức Thánh Linh có mặt tại đây trên đất, và hôm nay nó đang tan rã cũng tồi tệ như cách đây hai ngàn năm. Sự thối nát tôn giáo. Chính trị đi vào tôn giáo, và tôn giáo đi vào chính trị. Thật là một điều kinh khủng để nhìn thấy tình trạng đó như vậy! Tôi biết nó là thế. Anh em nói, “Anh Branham, anh không nên vẽ cho chúng tôi một bức tranh giống thế này ở đây vào thì giờ Giáng

sinh.” Anh em nên biết sự thật, những gì anh em nên biết! Bây giờ, làm sao có thể...

¹⁴⁵ Đức Chúa Trời sẽ ban phước, nhưng ơn phước đó phải đến trong những hoàn cảnh nào đó, những yêu cầu nào đó mà anh em phải đáp ứng được. Và nếu anh em không đáp ứng được những yêu cầu đó, thì những ơn phước và những lời hứa của Đức Chúa Trời không có hiệu quả gì đối với anh em. Đức Chúa Trời đã hứa đáp ứng Y-sơ-ra-ên hễ chừng nào họ giữ những ngày lễ trang trọng đó và các điều khác, với—với sự tôn kính và chân thành. Đức Chúa Trời đã đáp ứng họ. Nhưng khi nó, họ chỉ bắt đầu làm cho nó giống như một nghi thức gia đình, thì Đức Chúa Trời từ chối không chịu làm điều đó nữa. Ngài phán họ làm hôi thối mặt Ngài. Vì vậy nó cũng giống như ngày hôm nay, để chúng ta—chúng ta—chúng ta phải quay trở lại với những gì là sự thật của sự việc.

¹⁴⁶ Sự tranh chiến chính trị trong các giáo hội! Ngày nay chúng ta đứng với khoảng chín trăm giáo phái Cơ-đốc giáo khác nhau, mỗi giáo phái chống lại nhau. Ô, điều đó, đã không quá tệ như vậy khi Ngài đến, chỉ có khoảng bốn hay năm phái trong họ, những người Pha-ri-si và Sa-đu-sê, và đại loại như vậy. Nhưng bây giờ chúng ta có hơn chín trăm giáo phái. Ô, nó ở trong một tình trạng tồi tệ, giáo hội, vào lễ Giáng sinh này, hơn là nó đã có vào lễ Giáng sinh cách đây một ngàn chín trăm năm. Đã ở trong tình trạng tồi tệ bấy giờ. Sự tranh chiến giáo phái! Điều gì đã gây nên tất cả những điều đó, thưa bạn, là bởi vì nền chính trị đã thế chỗ của Đức Thánh Linh. Đức Thánh Linh muốn lấy Lời của Đức Chúa Trời và dẫn dắt hội thánh đến chiến thắng, nhưng những chương trình giáo dục và những chương trình chính trị, tén điều cùng các giáo phái đã dẫn nó đến chín trăm hướng khác nhau. Vì thế hội thánh không có...Những gì được gọi là “hội thánh.” Tôi không muốn nói Hội thánh chân thật; Nó vẫn còn cứ vùng vẫy, ò, đúng thế, Nó vẫn cứ như vậy. Nhưng cái gọi là “hội thánh” trên thế giới, dường như là cái—cái cơ cấu tổ chức để đặt...năm giữ thế giới với nhau, để liên kết chặt chẽ những gì chúng ta gọi là đạo đức và những việc thuộc về thế gian, nó bị ô nhiễm. Cấu trúc của nó—của nó bị thối nát, và nó...sự gặm nhấm của tính ích

kỷ, và ăn mòn chính nền tảng từ phía dưới. Chắc chắn là đúng. Vậy thì thật sự ở trong tình trạng Nó đã nói điều đó sẽ có, Ti-mô-thê Nhi 3, “Hay nóng giận, lên mình kiêu ngạo, những người ưa thích sự vui chơi nhiều hơn là những người yêu mến Đức Chúa Trời,” và đại loại như vậy.

¹⁴⁷ Rồi nếu chúng ta nhìn thấy nền chính trị trong tình trạng mà chúng hiện có tại các quốc gia, và chúng ta nhìn thấy những giáo hội trong sự thối nát trong các giáo phái của nó, và tuy nhiên chúng ta muốn Đức Chúa Trời đến với chúng ta trong những điều đó. Đức Chúa Trời sẽ không giáng xuống trong căn bả đó với chúng ta, dưới những điều mà chúng ta muốn Ngài đến gần. Ngài sẽ không làm điều đó. Ngài là thánh và Ngài—Ngài—Ngài biết điều gì tốt nhất. Nếu chúng ta gọi, Ngài trả lời chúng ta. Và khi Ngài gọi đến sự đáp lời, chúng ta lại từ chối Nó. Chúng ta muốn Nó cách mà chúng ta muốn có Nó. Và chúng ta cố gắng có được Đức Chúa Trời, và cố cứu chính mình, bởi chính điều đã được chứng minh cho chúng ta. Hỡi Hội thánh, xin hãy nghe điều này! Chính điều mà đã được chứng minh tin kính với chúng ta, điều đó đã làm hư hoại chúng ta, và tuy nhiên chúng ta vẫn đang nhìn về chính hệ thống đó để cứu chúng ta. Hãy trở lại với Lời! Đó là những gì Đấng Mê-si nói. Bây giờ, nhưng chúng ta hướng tới—tới nền chính trị. Chúng ta cố gắng cho thế giới dân tộc, chúng ta cố gắng cứu nó qua chính trị. Giáo hội muốn thế giới của chúng ta được cứu (thế giới giáo hội) qua chính trị. Lớp diễn này đã giáng vào trong thế giới hết thời đại này đến thời đại khác, kể từ thời đại Mô-i-se. Cũng giống như vậy, chính trị cố gắng để cai trị. Và nó bị thối nát. Không có cách nào một người có thể làm điều đó, không có điều gì tốt trong con người để bắt đầu với. Đó là lý do nó phải chết.

¹⁴⁸ Và khi chúng ta—khi chúng ta—khi chúng ta thấy thế giới này trong tình trạng này, dường như tan rã trong mọi thời đại, khi thế giới lâm vào tình trạng đó, dân sự cầu nguyện. Ồ, thậm chí Tổng thống kêu gọi cho (đó là gì?) mười phút hay một giờ đồng hồ hay điều gì đó, để cầu nguyện. Điều đó sẽ chẳng tốt đẹp gì. Những gì mà chúng ta cần không phải là lời cầu nguyện, nhưng một sự ăn năn, quay trở lại, xa cách khỏi, bỏ đi. Hãy trở

lại với Đức Chúa Trời! Thà sự an ủi của tôi được xây trên Lời Đức Chúa Trời và phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, sự Hiện diện của Đấng Christ, còn hơn là tất cả sự an ninh mà chính trị hay các giáo hội có thể từng ban cho bạn. Một cách chắc chắn, vì tôi biết điều Đó sẽ đứng vững.

¹⁴⁹ Chúng ta thậm chí không có một đất nước tốt hơn chúng ta đã có, nếu chúng ta thật sự có một nước của Đức Chúa Trời, Vương quốc của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời luôn trả lời và ban đến sự cứu giúp, nhưng họ không muốn nhận nó. Mà, Đức Chúa Trời trả lời khi dân ấy lâm vào trong những tình trạng này, mỗi lần. Đúng hơn, khi thế giới, lâm vào tình trạng này, tan rã từng phần, thì Đức Chúa Trời luôn luôn đáp lời cầu xin của họ, sai đến cho họ một tiên tri hay điều gì đó, đấng tiên tri quyền năng nào đó để trở trách điều đó. Nhưng họ không muốn nghe người. Họ làm gì? Đưa người vào chỗ chết. Chúa Jêsus phán, “Kẻ nào trong các người, tổ phụ các người không đặt họ ra ngoài đó trong mồ mả, và rồi tô trắng, làm cho trắng bề ngoài mồ mả họ bấy giờ, và xây đắp những ngôi mộ của họ? Và các người là người đã đưa họ vào trong đó.” Đúng thế. “Kẻ nào trong...?” Họ kêu khóc xin cứu giúp. Đức Chúa Trời đã ban điều đó cho họ, mà họ chối bỏ Nó. Thế thì điều gì, là Đức Chúa Trời bị quở trách hay dân sự đáng bị quở trách? Dân sự đáng bị quở trách. Tất nhiên rồi.

¹⁵⁰ Khi Chúa Jêsus được sinh ra, thế giới đó, như tôi đã nói, đang tan rã. Nó đã bị kiểm soát bởi chính trị, và chính trị bị thối nát trong thời của họ. Giáo hội nhà nước bị bại hoại. Những người Rô-ma và những người Hy Lạp đang tìm kiếm một đấng mê-si được xức dầu. Những người Hy Lạp và và những người Rô-ma mà có lẽ đã có được phần tốt nhất của thế giới, và họ đang tranh chiến với nhau, giữa họ với nhau, vì vậy họ—họ đang trông đợi đấng mê-si được xức dầu nào đó đến. Và những người Do Thái, họ muốn có một đấng mê-si đến. Và những người Rô-ma đang trông đợi một nhà chính trị vĩ đại nào đó mà có thể đứng lên tại Rô-ma, tiếp quản Hy Lạp và bảo cho họ cách làm điều đó như thế nào, và Rô-ma sẽ cai trị thế giới. Hy Lạp muốn một nhà chính trị vĩ đại đứng lên, nhà chính trị được xức dầu, một đấng mê-si, sẽ nói, “Chúng ta sẽ—chúng ta sẽ thắng người Rô-ma và người

Do Thái, và những người còn lại của họ.” Đấy, đó là những gì họ đang tìm kiếm.

Nếu đó không phải là bức tranh ngày hôm nay, tôi không biết nó là gì. Đúng!

¹⁵¹ Chính trị muốn có một đấng mê-si được xúc dầu. Và những người Do Thái tìm kiếm một đấng mê-si, và họ muốn một người sẽ đến không giống như họ có, họ muốn có một vị đại tướng mà sẽ đến và đánh bật cả những người Rô-ma và Hy Lạp ra khỏi mặt đất cho họ. Đó là kiểu đấng mê-si họ muốn. Họ đang cầu nguyện cho kiểu đấng mê-si đó. Những người Rô-ma bảo, “Hãy sai đến cho chúng tôi một người. Chúng ta hãy bỏ phiếu cho người nào đó mà đó là người được xúc dầu, một người mà có thể hiểu, ông ta là một tay phù phép về chính trị, người ấy sẽ biết một cách chính xác chiến lược để chiếm lấy Hy Lạp và hết thảy những phần còn lại của thế giới.” Những người còn lại của thế giới đang kêu gào, “Hãy gửi đến cho chúng tôi người nào đó mà sẽ—sẽ được—sẽ được xúc dầu với một đầu óc thiên tài để người ấy sẽ biết cách để chiếm lĩnh phần còn lại của thế giới.”

Vậy thì, nếu đó không phải là bức tranh của thế giới này hôm nay, tôi không biết nó là gì.

¹⁵² Và giáo hội, kêu gào, “Xin ban đến cho chúng tôi một vị đại tướng giáng xuống, và người ấy sẽ mặc cho mỗi người chúng tôi một bộ áo giáp, và biết cách sử dụng gươm như thế nào và bảo cho chúng tôi biết chiến lược, và chúng tôi sẽ đập lên Rô-ma, Hy Lạp, và những người còn lại của họ khỏi mặt đất.” Đó là cách họ muốn làm, cai trị! Đó là quyền—quyền lực.

¹⁵³ Chúng ta thấy ngày hôm nay cũng giống như vậy trong những giáo hội. Anh em Giám Lý, anh em đang tìm kiếm một đấng mê-si. Kiểu Đấng mê-si gì? Không phải là đấng mà Đức Chúa Trời muốn sai đến cho anh em. Anh em Báp-tít, anh em đang tìm kiếm một đấng mê-si. Anh em Phúc Âm Ngũ Tuần, anh em đang tìm kiếm một đấng. Anh em Một Ngôi, anh em đang tìm kiếm một đấng. Đúng thế. Nhưng anh em đang tìm kiếm điều gì? Cũng giống điều mà thế giới chính trị đang tìm kiếm. Cho một thiên tài toán học vĩ đại nào đó, học giả vĩ đại nào đó với một tấm bằng Tiến sĩ Thần Đạo, Tiến sĩ Triết, đến trong giáo hội của

anh em, mà sẽ đánh bật các giáo phái khác nảy ra và buộc tất cả tham gia với anh em. Một anh chàng nào đó thật là giỏi về khoa nói anh ta có thể chiếm lĩnh toàn bộ sự việc.

¹⁵⁴ Họ đang kêu gào một đấng mê-si ở đây vào thì giờ lễ Giáng sinh. Ủ-m. Họ đã được cái gì? Họ—họ muốn có nó. Họ muốn chiếm lấy nó. Thế giới ngày nay muốn chiếm lấy. Giáo hội muốn chiếm lấy, mỗi một giáo phái. Nhưng hãy nhìn những gì Đức Chúa Trời đã ban cho họ! Họ muốn một thiên tài quân sự. Họ muốn một—một thiên tài khoa học, nhưng Đức Chúa Trời ban cho họ một Chiên Con, một Hải Nhi. Quả là một điều trái ngược! Anh em nghĩ họ sẽ chấp nhận Con Trẻ đang khóc đó sao? Nhưng đó là những gì họ cần. Đức Chúa Trời ban cho anh chị em theo nhu cầu của anh chị em. Chắc chắn. Họ...Ngài đã có...Họ được ban cho một Hải Nhi trong khi họ muốn có một đại tướng; nhưng họ lại có một Con Trẻ, nhu mì, thấp hèn. Mặc dầu, Đức Chúa Trời đã biết những nhu cầu của họ.

¹⁵⁵ Ngài đã không bao giờ đến để là một nhà chính trị dân tộc hay giáo hội. Và nếu Đấng Mê-si đến hôm nay, Ngài sẽ không phải là nhà chính trị dân tộc hay giáo hội. Và nếu chúng ta kêu gào cho một người như thế, Đức Chúa Trời sẽ ban đến cho chúng ta sự giải cứu, nhưng chúng ta phải nhận lấy Nó theo cách mà Ngài sai Nó đến. Họ đã không làm điều đó, họ đã không muốn Nó theo cách đó. Giáo hội ngày nay kêu lớn, “Ồ lạy Cha Thiên thượng, Ngài vui lòng sai Chúa Jêsus đến cho chúng tôi chứ? Ngài sẽ vui lòng không?” Và khi Đức Thánh Linh bắt đầu vận hành, “Ồ, đó là...Chúng tôi không muốn điều đó.” Hiểu không?Ồ, anh em thì, “Ồ, ồ, chúng tôi sẽ không để cho người này cai trị chúng tôi.Ồ, tôi không muốn nghe điều Đó. Không. Tôi...Tôi không thể chấp nhận điều Đó, giáo phái của tôi sẽ không tin điều Đó.” Thế thì anh em không muốn có Đấng Mê-si, anh em không muốn có sự xúc dầu đó. Nếu Đức Chúa Trời sai đến một Đấng Mê-si, Ngài sẽ là chính xác Lời từng Lời của Kinh Thánh, chính xác những gì Ngài đã là vào thuở ban đầu. Tiếng kêu la của thế giới, khi chúng ta nhìn thấy những chính trị gia và mọi thứ khác đang vất ra chính Sự sống của hội thánh, và chúng ta kêu lên, và Đức Chúa Trời đã ban nó đến cho chúng ta, rồi chúng ta từ chối Nó. “Đúng

thế, chúng ta không muốn điều đó. Không, nếu nó không hợp với những niềm tin giáo phái của chúng ta—của chúng ta, chúng ta không thể tiếp nhận Nó.” Hiểu không? Ồ, anh em không nhìn thấy lễ Giáng sinh thực sự là gì sao...Người ta không muốn Nó. Họ không muốn cách Đức Chúa Trời ban Nó đến. Họ đang tìm kiếm điều gì đó, nhưng họ không muốn có Nó.

¹⁵⁶ Vậy thì, Đức Chúa Trời đã gửi đến cho họ, vào ngày mà họ đang kêu la, không phải là một thiên tài quân sự, không phải là một vị đại tướng vĩ đại giáng xuống với một bộ giáp được buộc khóa kỹ, với một thanh gươm hay ngọn giáo siêu nhiên để có thể khuất phục và đuổi người Rô-ma và Hy Lạp và những người còn lại của họ vào trong biển cả và cho họ chết đuối một lần nữa. Ngài đã không sai đến cho họ điều gì đó giống như thế, dẫu Ngài nói Ngài đã làm điều ấy một lần trong thời Môi-se, nhưng lúc ấy họ đã cần đến. Song Ngài đã sai đến cho họ một Đấng Cứu Thế và họ đã không muốn Điều đó. Họ nghĩ đã có...họ đã được cứu. Hiểu không? Đó cũng là cách với các giáo hội ngày nay. Tìm thấy vào thì giờ Giáng sinh này với tất cả kim tuyến của lễ Giáng sinh, những ngọn đèn Santa Claus, những đặc điểm và các thứ ngoại giáo rơi vào trong cả hai Công giáo và các giáo hội Tin Lành, và nó thật sự thối nát như có thể được. Và Đức Chúa Trời ban đến cho họ một Đấng Cứu Thế. Điều gì? Trở lại với Lời. Đức Thánh Linh, Đấng Mê-si của Đức Chúa Trời, và Đấng Được Xức Dầu của Ngài, để xức dầu cho hội thánh của Ngài và sai nó trở lại với Lời. Anh em nghĩ họ muốn Nó không? Không, thưa quý vị. Họ sẽ không có Nó. Họ sẽ bác bỏ nó giống như họ luôn luôn làm.

¹⁵⁷ Ngài sai đến một Đấng Cứu Thế, nhưng lúc đó Ngài sai đến một Đấng Cứu Thế để làm gì? Muốn thả xuống một điều gì đó bé nhỏ tại đây để sẽ giúp được cho anh em. Có những người được định trước sẽ nhận lãnh Nó. Đó là khi Ngài đến lần đầu tiên, đó sẽ là khi Ngài đến lần thứ hai. Cho dù thế giới giáo hội nghĩ gì về nó, một số...Ngài không sai Nó đến vô ích. Ai đó sẽ nhận lãnh Nó. Có ai đó sẽ hiểu được Nó, chỉ thế thôi; nhưng không phải là thế giới chính trị hay giáo hội chính trị, hay bất kể nó là gì đi nữa. Nhưng khi anh em kêu gào và Đức Chúa Trời ban Nó đến, người nào đó sẽ—sẽ nhận lãnh Nó. Đúng thế.

¹⁵⁸ Ngài sai đến một Đấng Cứu Thế, không phải là để đuổi các nước đi. Như chúng ta suy nghĩ ngày hôm nay, chúng ta cần một người mà có thể đứng lên. Nước Mỹ muốn có một người sẽ đánh hạ nước Nga với người mà không có nó. Nước Nga muốn có một người mà sẽ đánh bại phần còn lại của thế giới và đem họ lên mặt trăng. Nhưng Đức Chúa Trời ban hòa bình đến cho chúng ta. Đức Chúa Trời ban hy vọng đến cho chúng ta. Chúng ta không muốn nó. Ô, bảo, “Chúng ta—chúng ta có thể có hòa bình, các nước muốn có hòa bình.” Thật vậy. Và họ nghĩ họ có thể có nó khi Liên Hiệp Quốc họp lại với nhau. Ô, Liên Hiệp Quốc còn lâu mới làm được việc đó. Hòa bình của thế giới này, đã có hôm nay, thì giống như một quả bóng cao su trôi nổi trên không khí, chỉ mỗi ngọn gió nhỏ có thể mang nó đi cách nào nó muốn. Chắc chắn. Bất cứ sự thay đổi chính trị nhỏ nào chỉ đều làm lắc nó từ bên này sang bên khác. Không thể nói một lời cầu nguyện tại Liên Hiệp Quốc vì điều đó có thể làm tổn thương tên tuổi của những người khác, những tình cảm mà thậm chí không tin vào Đức Chúa Trời. Đó là sự ổn định phải không, chỉ thổi phồng ra theo cách nào? Và một điều khác, quả bóng cũng sẽ nổ tung và vào thứ gì nữa. A-men. Và cái gọi là sự hòa bình của thế giới này, bởi Liên Hiệp Quốc, và đại loại như vậy, sẽ nổ tung. Đúng. Không có sự hòa bình nào trong đó. Không thể tìm thấy hòa bình bởi những thành tựu do con người tạo nên. Nó không có ở đó. Bị mang đi với mọi ngọn gió!

¹⁵⁹ Giáo hội muốn có một nền hòa bình. Họ muốn...hòa bình của họ gần như...cũng trôi giạt đây đó với mọi ngọn gió tín lý. Mọi thứ quét qua xung quanh, một người trong họ nói, “Ồ, tôi nghĩ tất cả chúng ta phải làm...”

¹⁶⁰ Anh em suy nghĩ ư? Anh em không phải suy nghĩ điều sắp xảy đến đâu. Đức Chúa Trời đã bày tỏ những ý tưởng của Ngài rồi. Anh em không có quyền suy nghĩ. “Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có.” Và Ngài đã có mục đích và đã thực hiện ý chỉ của Đức Chúa Trời. Ngài phán, “Nếu Ta không làm các việc của Đức Chúa Trời, thì đừng tin Ta.” Hiểu không? Anh em không phải nghĩ sự xảy đến. Ngài là Đấng thực hiện ý nghĩ. Hãy để tâm tình của Ngài ở trong anh em, anh em cứ nghĩ giống như vậy,

và đó là Lời Ngài. Làm thế nào anh em sẽ nghĩ khác được? Ngài đã thật sự bày tỏ những ý tưởng của Ngài cho chúng ta. Nhưng chúng ta muốn thực hiện suy nghĩ của mình, “Tôi nghĩ họ nên làm điều này.”

¹⁶¹ Tôi đang lái xe với một người cao niên yêu dấu hôm qua, đi lên cầu nguyện cho một đứa trẻ bị đau. Và khi chúng tôi đến chỗ đứa trẻ bị đau, gia đình không muốn chúng tôi cầu nguyện cho nó, đó chỉ là ý nghĩ người này. Tuy nhiên, trên đường đi lên, người phụ nữ cao niên này, quý bà này khoảng tám mươi mốt tuổi, còn thông minh, sáng suốt, rất tốt, nhưng chị ấy nói, “Tôi nghĩ điều mà nên xảy ra,” (đấy, “Tôi nghĩ”) “là tất cả các giáo hội nên đến với nhau và hiệp một.” Đó chính xác là những gì ma quỷ nghĩ. Nhưng Đức Chúa Trời muốn có một sự phân rẽ của Hội thánh Ngài khỏi những việc của thế gian. Ngài không muốn nó bị pha trộn trong chính trị giáo hội. Hiểu không? Và điều gì xảy ra nếu Đức Chúa Trời đã sai Đấng Mê-si đến thế gian? Và đó là...Quý bà đó chỉ nghĩ những ý nghĩ của cả thế giới. Liên hiệp Giáo hội là gì ngoài sự suy nghĩ giống nhau? Hội đồng Giáo hội Thế giới là gì ngoài vì cùng một mục đích để đạt được chính suy nghĩ đó? Đúng không? Ồ, thế thì, quý bà, quý bà ấy chỉ biểu lộ những ý nghĩ thuộc về thế gian.

¹⁶² Nhưng đây là những ý tưởng của Đức Chúa Trời trong Kinh Thánh. Chúng ta không có quyền để khác đi với điều Đó. Đó là những ý tưởng của Đức Chúa Trời đã được bày tỏ cho chúng ta. Chúng ta thấy, thấy thế giới đang tan rã, và chúng ta đang kêu gào cho điều gì đó. Chúng ta hãy nhận lãnh Nó. Bây giờ, nếu nó nhận và dẫn chúng ta đi lạc đến với chính trị, đó chính là điều làm hư hoại chúng ta.

¹⁶³ Tôi có một điều nhỏ để nói với nhà lãnh đạo dân tộc của nhóm Thương Gia Cơ-đốc này. Đó là một nhóm người tốt đẹp, nhưng nếu họ bắt đầu theo cách sai trật, họ sẽ hóa thành bột giống như những người còn lại của họ, trở thành giáo phái. Và tôi muốn anh em cầu nguyện cho tôi và cầu nguyện cho người này. Tôi phải đi, tôi đã có một khả tượng từ nơi Chúa cho anh ấy. Hiểu không? Và nếu họ không quay lại, nếu họ cứ tiếp tục, họ

sẽ đi đến thành một tổ chức. Và, khi họ làm như vậy, Đức Chúa Trời đã xong với nó. Đúng thế.

¹⁶⁴ Xem đó, loài người không thể đến với nhau trừ phi họ cố gắng có được những ý riêng họ. Đó là lý do Đức Chúa Trời lấy những cá nhân. Hiểu không? Đức Chúa Trời không giải quyết và đã không bao giờ làm việc với một giáo phái. Không có chỗ nào trong lịch sử Ngài đã từng làm như vậy. Ngài làm việc với những cá nhân, một người. Đúng vậy. Nhưng chúng ta cố gắng hợp một nhóm người lại với nhau và nói “chính là theo cách *này* và cách *kia*,” và đại loại như vậy. Điều đầu tiên anh em biết, những tâm trí thông minh, sáng suốt, vĩ đại, những người khổng lồ này mà ma quỷ đã đưa vào, đến và nói, “Ồ, nó nên là điều *này*. Tôi có thể chứng minh nó cho anh em.” Cho dầu anh em có thể chứng minh là gì đi nữa, nếu nó trái ngược lại với Lời đó, hãy tránh xa khỏi Nó. Đúng vậy. Nó bị mang đi với mọi ngọn gió tín lý. Thối nó đi bất cứ nơi nào và nổ tung bất cứ lúc nào. Điều đó đúng.

¹⁶⁵ Nước Nga ngày nay đang tìm kiếm một đấng mê-si được xúc dầu. Họ đang tìm kiếm điều gì? Điều gì xảy ra nếu Đức Chúa Trời sai đến cho họ một Đấng Mê-si được xúc dầu, một Chiên Con giống như Ngài đã làm cách đây một ngàn chín trăm năm? Họ sẽ tổng khứ Nó đi giống như Hê-rốt đã làm, cố hết sức để tổng khứ Nó. Quan điểm của nước Nga về đấng mê-si là gì? Họ muốn có khoa học. Họ muốn một nền khoa học được xúc dầu, nhà khoa học, một thiên tài mà có thể chinh phục thế giới cho họ, mà có thể đánh bại họ, phần còn lại của thế giới để lên mặt trắng, người mà có thể chinh phục khoảng không, có thể đem họ vượt qua giới hạn những vì sao. Đó là kiểu Đấng Mê-si mà nước Nga đang tìm kiếm.

¹⁶⁶ Ôi Chúa! Giờ này xin lắng nghe, chúng ta ở thì giờ Giáng sinh một lần nữa. Chuyện gì xảy ra nếu họ đã có điều đó? Thế thì trông ngóng điều gì đó ngược lại với điều đó. Những người còn lại của dân sự mà Đức Chúa Trời đã tạo dựng sẽ đến với cái gì? Hiểu không? Đấy, Đức Chúa Trời biết những gì chúng ta cần, không phải những gì chúng ta muốn. Bây giờ hãy học hỏi điều đó. Chuyện gì xảy ra nếu nước Nga đã có được người được xúc dầu của họ? Vậy thì, họ sẽ không tin nhận một Chiên Con.

Không, không, họ sẽ không nhận lãnh điều gì cả. Không, thưa quý vị, họ không muốn có nó. Đó là tất cả với điều đó, họ thật sự không muốn có nó. Họ không muốn điều gì giống như thế. Họ muốn có một mê-si được xúc dầu. Ồ, *mê-si* có nghĩa là “người được xúc dầu.” Vì vậy nên nếu họ muốn có một người được xúc dầu, nhưng họ lại muốn có một nhà khoa học được xúc dầu, một thiên tài mà có thể lấy những nguyên tử và tách chúng ra, người có thể chinh phục không gian, người có thể đưa nước Nga lên mặt trăng và nhìn lại và tự vỗ lên ngực mình, và nói, “Những người còn lại của thế giới các anh là những con chó, phục vụ chúng tôi.” Vậy đó, đó là những gì nước Nga muốn. Ồ, vâng, thưa quý vị. Anh em biết, cả thế giới kêu khóc...

¹⁶⁷ Nước Đức cách đây không lâu đã kêu gào tìm kiếm một người trong họ. Họ đã có một người. Hãy nhìn những gì họ cũng đã có với nó. Hiểu không? Anh em hiểu, phải không? Họ đã có một Hít-le. Và chính họ đã nhận được điều gì? Sự hỗn loạn. Đó là điều những mê-si được xúc dầu này tính đến nếu anh em chối bỏ Đấng Mê-si của Đức Chúa Trời. Họ đã có được điều gì? Khi những ơn phước ngũ tuần giáng trên nước Nga, hay nước Đức, họ đã chối bỏ Sứ điệp. Họ đã cười nhạo và tống những người ấy vào tù. Họ đã làm gì? Họ chối bỏ Thập tự giá, và họ có cây thập tự đôi, chữ vạn. Quý vị không nhận sự thương xót, thì không còn lại gì ngoài sự phán xét. Điều đó có thật, thưa bạn. Bây giờ hãy nhìn họ đang ở đâu ngày hôm nay. Thấy không? Để ý, họ không có tư cách thành viên nơi nào cả, họ chỉ là một dân bị tan vỡ. Họ đã nhận một mê-si sai trật. Và nếu nước Nga kiếm một người giống như thế, cho dù họ có chấp nhận thiên tài của họ đến như thế nào, nó sẽ đến với điều giống như vậy. Nó sẽ hủy diệt cả quốc gia. Hiểu không?

¹⁶⁸ Ấn-độ ngày nay muốn một người được xúc dầu. Họ muốn có một mê-si. Bây giờ hãy nhớ, *mê-si* có nghĩa là “được xúc dầu.” Họ muốn một người được xúc dầu. Họ muốn điều gì? Họ muốn một người mà sẽ nuôi họ ăn, cho họ thứ gì đó để ăn; mặc quần áo cho họ, mà không phải làm lụng cho điều đó, chỉ đi lên đi xuống đường phố và ưỡn ẹo từ phía bên này sang bên kia. Thế đấy. Họ không muốn làm việc, họ chỉ muốn xin. Vì vậy họ muốn

kiểu người thánh nào đó dấy lên mà có thể vươn lên tới ngọn cây và rung lắc nó, bánh mì và thịt và—và các thứ, rơi xuống, chất thành đống cao ngất, và họ ngồi chung quanh và ăn, và ngủ phần còn lại của ngày, và thức dậy và diện những bộ quần áo đẹp nhất, và đó là—đó là kiểu mê-si mà Ấn-độ muốn có.

¹⁶⁹ Nước Nga muốn có một thiên tài khoa học cho mê-si được xức dầu của họ vào lễ Giáng sinh này. Đó là những gì họ muốn được ban cho. Ấn-độ muốn một mê-si mà có thể cho họ ăn và quần áo cho họ mặc, mà không phải làm việc.

¹⁷⁰ Hỡi nước Mỹ, quý vị muốn gì? Quan điểm của quý vị là gì, hỡi nước Mỹ? Quý vị đã kêu gào xin một mê-si. Tôi biết rằng bài này được ghi âm. Quý vị đã kêu la cho được một mê-si. Quý vị muốn điều gì? Quý vị đã nhận được những gì quý vị muốn. Quý vị muốn có một nhà chính trị, và đã có được nó. Bây giờ quý vị sẽ làm gì với nó? Sẽ lột da quý vị, đó là một cách chính xác những gì nó sẽ làm, sẽ đưa quý vị đến mộ phần mình. Quý vị đã muốn có nó, quý vị đã có được sự ham muốn của mình. Giờ đây quý vị sẽ làm gì với nó? Nó ở trên bàn tay quý vị bây giờ, A-háp và Giê-sa-bên hiện đại. Chính điều mà quý vị chạy đến đây vì sự tự do, quý vị kéo chính mình vào ngay lại trong đó, nhưng đó là những gì quý vị muốn. Quý vị muốn một Ricky gốc ghêch nào đó, một Elvis hiện đại của thời đại, quý vị đã có điều đó. Quý vị muốn có một nhà chính trị có học thức, thông minh với một bộ óc thiên tài, quý vị đã có rồi. Quý vị đã làm điều đó như thế nào? Bởi sự ngang nghịch, một bộ máy chính trị đã mang nó vào, kéo nó che phủ mắt của những người tốt lành. Bây giờ, tôi không phải người Dân chủ hay người Cộng hòa, tôi là một người Cơ-đốc. Hiểu không? Hiểu không? Cả hai phía đều thối nát. Nhưng khi một người đã ít nhất tỏ lộ những suy nghĩ và những hy vọng của Cơ-đốc giáo ở một phía khác, và rồi quý vị quay quanh và thiết lập nên những cỗ máy (để làm gì?) để bầu ra thiên tài mà quý vị muốn. Quý vị đã làm điều đó như thế nào? Quý vị đưa ông ta lên truyền hình, phát khắp nước, ồ, chào ôi, cố gắng để kiểm tra những quyền lực tinh thần giữa hai vị tổng thống sắp được bầu lên. Để là người... Quý vị đã bầu người mà quý vị nghĩ có bộ óc thiên tài, và không nhìn những gì đã có phía sau nó.

¹⁷¹ Quý vị có nhìn thấy những gì quý vị có được trong sự mặc cả của mình không? Ừ-m. Ừ-m.Ồ, đó là lễ Giáng sinh lần nữa. Vâng, nước Mỹ đã có mê-si của nó, quý vị sẽ làm gì với người đó? Hãy xem những gì ông ta làm cho quý vị. Quý vị cứ nhớ, thật giống như Hít-le đã làm với nước Đức. Quý vị cứ nhớ, cứ giữ điều đó trong trí mình. Nó được thu băng. Vâng. Quý vị có nó rồi. Tuy nhiên, vẫn còn có đủ từ những buổi nhóm phục hưng này qua khắp đất nước, đủ những người đứng đắn còn lại với những tâm trí kính sợ Đức Chúa Trời ở trong họ, mà sẽ tạo nên sự việc và giữ chặt nó một chút lâu hơn. Nhưng chính quý vị đã tự phát minh, bởi những cỗ máy của mình, một cỗ máy có thể phình gạt những lá phiếu bầu, và những tờ báo của riêng quý vị phát ra khắp toàn quốc, và quý vị đã chẳng làm gì về chuyện đó để giải quyết nó. Nhưng quý vị đã có nó. Đó là kiểu mê-si họ muốn, vì vậy tôi đoán họ có thể nghỉ ngơi, họ có một thiên tài, một bộ óc, chắc chắn, thông minh, học vấn cao.

¹⁷² Và anh em biết rõ và đúng sự—sự giảng dạy của Chúa mình, rằng những người gian ác của thời đại, và mỗi ngày, luôn luôn là những người thông minh. Anh em há không biết ấy là những người của Ca-in đã trở thành những nhà khoa học và thiên tài, trong khi dân sự của Đức Chúa Trời là những người chần chừ và đại loại như vậy, đi thẳng xuống đến sự hủy diệt không? Và chính họ những nhà nông khiêm nhường và đại loại như vậy đã được cứu trong con tàu, còn thiên tài đã bị hủy diệt. Há anh em không biết Chúa Jêsus phán, “Con cái của thời đại này, thế gian này, thì—thì—thì khôn ngoan hơn và thông minh hơn con cái của Vương quốc”? Tại sao? Họ là những con chiên, họ cần một người lãnh đạo. Và họ cố gắng chọn người lãnh đạo của họ bằng những nhà trí thức, người thông minh; nhưng người khiêm nhường chọn người lãnh đạo của họ, là Đức Thánh Linh. Đó chính xác là những gì giáo hội đã làm, giáo hội đã chọn những người khổng lồ giáo phái; trong khi, Thân thể thực sự của Đấng Christ chọn Đức Thánh Linh và Lời Ngài. Tùy thuộc vào những gì anh em đang để dẫn dắt mình. Chiên phải được dẫn dắt, và đó là nơi chúng ta phải đến.

¹⁷³ Bây giờ họ có mê-si của họ, nhà giáo dục được xúc dầu của

họ, thông minh, sáng sủa. Ồ, chao ôi! Chưa bao giờ có một tổng thống đứng lên khôn ngoan giống như con người đó. Ồ, ông ta sẽ đứng lên ngay và đặt...Sẽ, tôi nghĩ hôm nay tối nay, hay lúc nào đó một hay hai ngày tới, tôi nghe điều đó trong buổi phát thanh đến vào ngày nọ, rằng, cứ hỏi ông ta bất cứ câu hỏi nào anh em muốn. Chắc chắn, chỉ là một—một cỗ máy học thức, đó là những gì mà nước Mỹ tin cậy, bây giờ chúng ta hãy xem anh em sẽ có được với nó ở đâu. Ừ-m.

¹⁷⁴ Quý vị đã chối bỏ, hồi nước Mỹ, quý vị đã chối bỏ Sứ điệp của Đấng Christ, quý vị đã chối bỏ Đức Thánh Linh mà đã được xác nhận trước quý vị, thậm chí ngay trong những tòa nhà quốc hội của chính quý vị, nơi mà quyền phép của Đấng Christ tỏ cho thấy chính Ngài, rằng biết được những ý nghĩ của con người, Ngài có thể chữa lành người đau và có thể nhận ra những nơi bí mật của lòng, và làm một cách chính xác những gì Đức Chúa Trời phán sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt, và quý vị bác bỏ Nó. Không được đủ bóng bẩy. Nó đã sinh ra trong một máng cỏ. Nó có mùi hôi, đối với dân tộc. Và, hãy nhớ, nền chính trị của quý vị và tổ chức giáo hội của quý vị, cũng bốc mùi hôi thối trước Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời yêu thích mùi hương thơm ngọt ngào của sự khiêm nhường. Giáo hội không muốn điều đó, sự khiêm nhường giả tạo. Đức Chúa Trời muốn sự khiêm nhường thật sự. Đó là những gì Ngài yêu thích. Bây giờ họ có người khổng lồ học thức của họ.

¹⁷⁵ Giáo hội, nó đang muốn có một mê-si. Ồ, nó đang muốn có điều gì? Nó đang muốn có một hệ thống giáo phái, thiên tài, một người được xúc dầu để—để cho chúng mang họ vào trong một chỗ. Xin cho tôi tranh thủ thì giờ của mình ở đây, để anh em sẽ chắc chắn rằng nó đã có ở đây và nước ngoài. Giáo hội ngày nay muốn có một thiên tài được xúc dầu mà có mọi thứ được dàn xếp đến nỗi họ có thể sống trong thế gian, những người nữ có thể cắt tóc ngắn, tô vẽ mặt mày của họ, đàn ông có thể kết hôn bốn hay năm lần mà vẫn là những chấp sự, ồ, họ có thể làm bất cứ điều gì họ muốn làm và vẫn cứ xưng nhận mình như là “Cơ-đốc nhân.” Quý vị sẽ có được nó!

¹⁷⁶ Quý vị không muốn có Đấng Mê-si của Đức Chúa Trời, là Lời được xúc dầu, Lời được bày tỏ, Lời mang chính Nó đến. Quý vị không muốn điều đó. Đức Chúa Trời ban Nó đến cho quý vị. Nhưng giáo hội không muốn điều Đó. Họ muốn có tín điều của họ và họ muốn có một thiên tài mà có thể sắp đặt các tín điều đến chỗ mọi người cúi mình trước nó. Quý vị sẽ có được nó, ừ-m, nó đang trên đường đến. Quý vị có nhiều con cái với nó, nhưng sẽ có một ông dấy lên một trong những ngày này, một Pha-ra-ôn không biết Giô-sép. Và đó là những gì quý vị muốn, đó là những gì giáo hội... Quý vị có thể nhìn thấy chính phương cách mà họ đang làm, vâng, thưa quý vị, chính cách đó.

¹⁷⁷ Khải huyền 17 giải thích một cách rõ ràng điều đó, về dâm phụ già và các con gái của bà ta. Chính xác. Và hết thủy sẽ về nhà với mẹ, và nó trên đường đi ngay bây giờ để làm nên một giáo hội phổ thông. Quý vị sẽ có được thật chính xác, những giáo phái, mà mình muốn. Hãy nghe tôi! Nó sẽ trở thành hiện thực lúc ấy! Và tôi có lẽ đã qua đời vào lúc đó. Nhưng những ai không chịu nhận điều đó khi Ánh Sáng chiều tối bắt đầu giáng xuống và đi ra, họ nhìn xung quanh, họ thấy họ bị ép buộc vào trong điều gì đó bởi giáo phái của họ, và giáo phái của họ đã lấy nó để khỏi bị mất mặt. Điều mà, hết thủy họ sẽ làm. Nhưng những người kia mà không muốn hệ thống đó, mà đã chấp nhận hệ thống của Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh và Lời, họ nói, “Người ấy phải là đúng.” Khi ấy có lẽ quá trễ.

¹⁷⁸ Chúng ta thấy những tín đồ Giám Nhiệm, Trưởng Lão, Báp-tít, mọi thứ đến trong Thương Gia Phúc Âm Toàn Vẹn, mọi người đang cố gắng tìm kiếm Đức Thánh Linh. Dân sự chẳng nhận ra rằng đó chính là thời giờ mà Chàng Rể đến, khi nữ đồng trinh ngủ gục cố gắng đến và mua dầu chẳng? Đó là khi Chúa Jê-sus phán Chàng Rể đã đến và đi vào, và họ đã không vào được. Có chuyện gì với những người này? Hô hào về điều đó, khi Kinh Thánh chứng minh họ đã không vào được? Và trong lúc họ đang cố gắng làm điều này, Chàng Rể đến, và họ bị quăng vào bóng tối bên ngoài. Đó là gì? Họ có thể đã có tất cả các loại động cơ, các loại hóa trang, tất cả các loại cửa—của những cảm giác mà có thể

trông giống chứng cứ của nó, nhưng Hội thánh đã được đóng ấn xong và Nàng đã được cất đi rồi. Ừ-m. Đó có thể là lời tiên tri.

¹⁷⁹ Họ muốn có điều gì đó, họ muốn sống như cách mà họ có thể sống bất cứ cách nào họ muốn. Họ, đó là những gì thế giới giáo hội đang tìm kiếm. Người nào đó mà—mà họ có thể đi đến nhà thờ lớn nhất trong thành phố nơi thuộc về tất cả những người nổi danh của thành phố. Họ có thể có chóp nhọn cao nhất trên tòa nhà. Họ có thể có cây đàn organ tốt nhất. Họ có thể có những—những hàng ghế dành cho chức sắc. Họ có thể có một mục sư mà sẽ không nói một lời với họ về cách họ sống, nếu họ muốn nhảy đầm, họ muốn loại phô trương nào đó, họ muốn mặc đồ ngắn, họ muốn cắt tóc ngắn, hay họ muốn làm những điều này, họ có thể hút thuốc lá, hay chỉ cứ thực hành uống rượu xã giao. Đó là những thực hành trong các giáo hội. Cứ uống hiện đại, cứ dạy cho con cái của mình uống, nhưng không quá nhiều, không quá mức độ. Hút thuốc, nhưng không—không quá mức độ. Mặc bất cứ y phục gì bạn muốn, nhưng chỉ—chỉ cố gắng giữ chính mình đứng đắn như bạn biết như thế nào hay có thể. Hiểu không? Ồ, sự giả hình đó! Ma quỷ được xúc dầu đó! Điều đó được gọi là giáo phái! Điều đó được gọi là tôn giáo! Nó thuộc về ma quỷ. Hãy trở lại với Đấng Chirst và Lời Ngài! Hãy cứu chính mình khỏi dòng dõi ngang nghịch này. Hãy ăn năn, mỗi người trong anh chị em, trước khi quá trễ để ăn năn, và điều đó có thể xảy ra vào bất cứ lúc nào.

¹⁸⁰ Khi chúng ta thấy nữ đồng trinh ngủ gục hành động theo cách mà nàng làm, giống như nó phải làm nhiều người hoảng sợ. Nhưng thay vì thế, họ, “Ồ, tuyệt vời, thế này chẳng tuyệt vời sao! Halêlugia!” Ồ, chao ôi! Người ta có thể đi cách xa bao nhiêu? Ừ-m. Họ có thể đi vào kiểu tình trạng nào với đầu óc chính trị của họ, với quan niệm hiện đại của họ, không biết gì về Lời Đức Chúa Trời hơn một người hottentot biết về một đêm Ai-cập. Đúng! Chỉ là một—một ý niệm thần học của nó, hay điều thuộc về tâm lý học nào đó mà đã được giới thiệu cho họ trong đường lối của một tín điều hay loại gì đó, và Ngũ Tuần thì đầy dẫy với điều đó. Xin lỗi vì sự diễn đạt đó. Nhiều những nữ thầy giảng loại này và đại loại như vậy, đó là gốc rễ với điều đó. Đúng! Và thế

đấy. Nhảy đầm, nhạc kích động, học thức, đó là kiểu của một—một hội thánh mà thế gian muốn. Đó là loại Đấng Mê-si gì mà họ muốn, người mà có thể hiệp nhất họ với nhau. Anh em sẽ có được một người. Ừ-m. Linh của nó đang làm việc giữa những con cái của loài người rồi. Đúng vậy. Vẫn xưng nhận là Cơ-đốc giáo, họ sẽ có được nó.

¹⁸¹ Đức Chúa Trời đã ban đến cho họ, sai đến trên...chúng ta vào 1963, nếu Đức Chúa Trời ban đến cho chúng ta vào 1963, cũng một sự xúc dầu giống như Ngài đã làm ở đó lúc ban đầu, chúng ta sẽ từ chối nó như họ đã làm lúc đó. Bởi vì, nếu người được xúc dầu đó, mê-si, thật sự đến với hội thánh, người ấy vẫn sẽ giống như Kinh Thánh nói Ngài đã có. Hê-bơ-rơ 13:8, Nó nói, “Đức Chúa Jê-sus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Thế thì nếu chúng ta cầu nguyện cho một mê-si, một người được xúc dầu, điều gì, chúng ta muốn có một nhà chính trị tôn giáo không? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Chúng ta có muốn một thiên tài quân sự không? [“Không.”] Chúng ta muốn có một nhà khoa học có học vấn không? [“Không.”] Và anh chị em muốn có một Chiên Con. [“A-men.”] Muốn có một Chiên Con mà sẽ mang anh em trở lại, không làm vinh hiển cho chính họ, nhưng trở lại với Lời. Trở lại! Người mà sẽ bảo cho anh em Lẽ thật bất kể đó là gì đi nữa, đấy, ở lại đúng với nó, thẳng hàng với nó. Họ không muốn điều đó. Nếu Ngài đến hôm nay Ngài sẽ giống như Ngài đã có lúc đó, Ngài sẽ ở lại sống chính xác với Lời của Cha. Ngài sẽ chắc chắn rằng mọi Lời đã được hứa trong Kinh Thánh đã được tỏ bày cho các con trai loài người. Điều đó chính xác.

¹⁸² Chúa Jê-sus phán, “Ai có thể chứng minh Ta phạm tội? Ai có thể cáo buộc Ta về tội lỗi, hỡi kẻ không tin? Nếu mọi điều Cha đã không bảo rằng Ta làm, nếu Ta đã không làm điều đó thì hãy nói cho Ta biết Ta đã bỏ qua nó ở đâu.” A-men. “Hãy nói cho Ta chỗ Ta thiếu sót.” A-men. Anh em biết, tội lỗi là sự không tin. Đúng thế. Chúng ta biết điều đó. “Ai có thể tỏ cho Ta thấy chỗ mà Ta đã không làm trọn,” Ngài phán, “mọi Lời Cha đã nói Ta sẽ làm? Ai có thể đặt ngón tay của họ trên Ta và nói Ta đã không làm điều đó? Ai trong các người?” Thế thì tại sao họ đã không chịu ngưng

quấy rầy Ngài? Bởi vì đã được nói tiên tri rằng họ sẽ làm điều đó. Nhưng Ngài đã giữ Lời của Cha hoàn toàn chính xác giống như Ngài đã làm lúc ban đầu. Ngài đã giữ điều đó thật chính xác, bởi vì Ngài đã không thể thay đổi, bởi vì Đức Chúa Trời là Lời. Vì đó là thật chính xác Ngài là ai, Ngài là Lời. Và Ngài là Lời gì? Ngài là Đức Thánh Linh mà lấy Lời Đức Chúa Trời và bày tỏ Nó. Đó chính xác là những gì Chúa Jêsus Christ... Khi Chúa Trời Thánh Linh, Cha, đã trở nên xác thịt ở giữa vòng chúng ta trong hình dạng của Con Ngài, Ngài đã lấy Lời Đức Chúa Trời và bày tỏ Nó, tỏ cho dân sự thấy Nó, và họ đã không muốn kiểu đó. Họ đã có những tín điều riêng của họ, họ đã có những giáo phái riêng của họ, và điều đó nghịch lại với tất cả giáo phái của họ, do đó họ đã không tiếp nhận Nó.

¹⁸³ Và nó sẽ giống vậy ngày nay. Nếu Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ lấy những điều mà Đức Chúa Trời đã hứa ở đây, và những điều này ở trong Kinh Thánh, và sẽ bày tỏ chúng trước các con trai loài người, và mọi giáo phái sẽ bác bỏ Ngài. Họ không muốn Nó. Họ không có gì liên quan với Nó. Nhưng đó là—đó là những gì Đức Chúa Trời muốn gọi đến cho họ. Nếu Ngài gọi cho họ điều gì, nó sẽ là thế. Và rồi họ định tội nó và họ mang sự định tội lên trên chính họ, trên dòng dõi của dân sự này, thật giống như những người Do Thái đã làm vào thời đó, và những người còn lại trong họ. Vâng, thưa quý vị. Anh em biết Ngài sẽ làm gì nếu Đấng Mê-si đến vào 1963, anh em biết Ngài sẽ làm gì không? Ngài sẽ dẹp bỏ mọi giáo phái mà chúng ta có. Ngài sẽ phá đổ điều đó xuống đất.

¹⁸⁴ Ồ, họ sẽ nói, “Ngài sẽ hành động gì, thưa *Tiến sĩ A* hay *Tiến sĩ B* gì đó?”

¹⁸⁵ Ngài sẽ nói, “Các người thuộc về cha các người là ma quỷ, và các người làm các công việc của nó.” Chính xác những gì Ngài sẽ nói. Ngài sẽ không nhượng bộ họ theo bất cứ cách nào. Ngài đã không làm như vậy từ thuở ban đầu, và ngày nay Ngài vẫn không hề thay đổi như Ngài đã làm vào thời đó. Bất cứ điều gì trái nghịch với Lời, Ngài gọi nó là thế. Ngài sẽ phán, “Các người thuộc về cha các người là ma quỷ, và làm những công việc của nó. Làm những điều nghịch lại Lời Ngài.” Đúng thế. Và dấu hiệu Mê-si sẽ đi theo Ngài. Đúng thế. Để cho Ngài đứng lên với họ và

nói, “Ta đã chẳng làm ứng nghiệm những điều này đã xảy ra chẳng? Ai trong các ngươi có thể định tội Ta về sự không tin?”
Hiểu không?

¹⁸⁶ Nhưng họ sẽ cố gắng tạo nên một bù nhìn ra từ Ngài, quán Ngài lại từ nơi này đến nơi khác giống như những người Pha-ri-si đã làm. Mang Ngài xuống đó cho sự mua vui nào đó, thu hút một đám khách lớn chung quanh, sẽ chứng minh Ngài không phải là một Đấng Tiên Tri. Anh em biết câu chuyện tôi dạy về điều đó. Đấy, họ sẽ làm giống như vậy ngày nay vì những gì người ấy có thể có được với nhau để mang đến cho sự tiêu khiển của họ, họ sẽ làm giống như vậy. Và Ngài sẽ ra đi. Halêlugia! Ngài sẽ đi, vì Ngài luôn luôn đi đến nơi Ngài được mời. Khi Ngài biết những gì mà người Pha-ri-si đó sắp làm. Ngài đã biết rằng người Pha-ri-si đó chẳng có ích gì cho Ngài. Ngài biết có một tiếng kèn thổi sẵn sàng nơi nào đó. Những người Pha-ri-si họ không có gì liên quan với Ngài cả, họ ghét Ngài. Và lão Si-môn này muốn Ngài đi xuống đó để Ngài có thể mang đám đông đến chung quanh chỗ ông ta. Nhưng Ngài đã biết điều đó. Ngài tiếp tục bước đi. Ông ta có để ý nhiều đến Ngài không? Chính là ông ta chú ý những người tai to mặt lớn. Ngài ngồi phía sau với đôi chân không được rửa. Ngày nay cũng vậy. Họ không muốn có Đấng Christ. Họ không muốn đường lối của Đức Chúa Trời, anh em thấy đó.

¹⁸⁷ Vàng, Chúa Jêsus sẽ phán, “Các ngươi thuộc về cha các ngươi là ma quỷ.” Và những người đó đã giữ luật pháp và những việc và mọi thứ trong giáo phái và tín điều của họ, đến từng chi tiết, họ sẽ rửa những chiếc lọ. Và Chúa Jêsus phán, “Các ngươi đã nhận lấy tín điều của các ngươi và làm cho Lời Đức Chúa Trời không còn hiệu quả, bởi những truyền thống của các ngươi.” Và Hê-bơ-rơ 9:12 nói ở đó, tôi tin vậy, không, chính là Hê-bơ-rơ 12...không, 9:12, tôi tin là vậy, ở đâu gần đó, người nói rằng, “Khi chúng ta được tẩy sạch và tha thứ, chúng ta được làm thánh khiết khỏi những công việc xác thịt chết.” Và khi chúng ta được tha thứ thực sự những tội lỗi của chúng ta bởi Huyết của Chúa Jêsus Christ, Đức Thánh Linh đến trong chúng ta và chúng ta chết với công việc xác thịt. Ô, thưa anh em hội thánh Ngũ Tuần, tại sao các anh em phạm sai lầm như thế? Anh em làm kẻ mù dẫn kẻ mù! Anh

em không biết mình đã đi ra khỏi điều đó cách đây năm mươi năm rồi, và đã kéo nhóm người này vào ngay lại trong đó? Anh em há không thể nghe Lời của Chúa sao? Hỡi những xương khô, có chuyện gì với anh em vậy? Anh em không chịu nhận những gì được gửi đến cho anh em. Họ đã không chịu lúc đó, bây giờ họ cũng sẽ vậy.

¹⁸⁸ Bây giờ, anh em biết gì không? Lại lần nữa, vì vậy một lần nữa những kế hoạch của nó và những kế hoạch của thế giới thuộc về giáo phái và tín điều, đang tan rã. Những kế hoạch của con người đang tan rã. Đức Chúa Trời không hề ban cho chúng ta một tín điều. Ngài không bao giờ ban cho chúng ta một giáo phái. Tôi muốn người nào đó cho tôi thấy trong Kinh Thánh chỗ nào Ngài đã làm thế. Tôi có thể chỉ cho anh em chỗ mà Ngài đã bảo cho anh em đừng làm điều đó. Anh em hãy chỉ cho tôi chỗ mà Ngài nói làm điều đó ở đâu. Anh em nói, “Thế thì, Anh Branham, Chúa Jêsus đã ban cho con người cái gì?” Một Vương quốc. Halêlugia! Và Ngài là Vua, Vua của các vị thánh, Chúa của các chúa. Ngài ban cho chúng ta một Vương quốc. Không phải là một chính trị gia, hệ thống giáo phái; nhưng là một Vương quốc. Ngài đã phán với...Phi-lát, Phi-lát nói, “Người có phải là Vua của dân Do Thái không?”

¹⁸⁹ Ngài phán, “Người đã nói điều đó.” Ngài phán, “Nếu Vương quốc của Ta thuộc về thế gian này, những người của Ta sẽ chiến đấu cho Ta, nhưng Vương quốc của Ta ở Trên.”

¹⁹⁰ Và tại sao chúng ta cứ nắm lấy những điều này của thế gian khi chúng ta là con cái của Vương quốc ở Trên? Hiểu không? Có điều gì sai trật nơi nào đó. Nhưng chúng ta không được ban cho một hệ thống. Chúng ta không được ban cho một tổ chức, chúng ta không được ban cho một—một sự cai trị chính trị của thế giới, nhưng chúng ta được ban cho Vương quốc của sự nhu mì, như Sự Sống của Chiên Con đang ở trong chúng ta. Không còn thuộc về thế gian, anh chị em không còn thuộc về thế gian nữa. “Hỡi các con cái bé mọn, các người không thuộc về thế gian. Con cầu xin, Cha ôi, như con không thuộc về thế gian, thì họ cũng không thuộc về thế gian.” Hiểu không? Đó là những gì Chúa Jêsus đã cầu nguyện cho chúng ta. Và tuy nhiên chúng ta đã quay lại và

tự đặt chúng ta vào trong một thế giới đủ loại người giả hình đã được nói. Bây giờ, anh chị em biết không có một hội thánh trong thế gian mà đầy những kẻ giả hình. Và Chúa Jêsus phán, “Chớ mang ách chung với kẻ chẳng tin.”

191 Vậy tại sao mang ách với một tổ chức khi Vương quốc Đức Chúa Trời được ban cho anh em để anh em được sinh ra trong đó? Và không có một kẻ giả hình nào trong đó cả! Tất cả đều thánh khiết, những con trai và con gái thuần khiết của Đức Chúa Trời, tin Lời Ngài từ Sáng thế ký đến Khải huyền và ở lại với Nó. Và sự sống của anh chị em chứng minh nó, và Đức Chúa Trời khẳng định Lời Ngài với nó. Đó là Đấng Mê-si. Đó là Vợ của Đấng Mê-si. Và Đức Chúa Trời thiết lập trong hệ thống đó những giáo sư, những mục sư, những tiên tri, và đại loại như vậy, để giữ chức Mê-si của Ngài ngay thẳng ở trong đó, không pha trộn với những tín điều giáo phái, nhưng nhổ cỏ lùng ra và giữ cho Hội thánh trong sạch, thuần khiết với Đấng Christ và Lời Ngài.

192 Anh em nghĩ giáo hội sẽ tiếp nhận điều đó chẳng? Họ sẽ đá Nó ra ngoài. Không muốn liên quan gì với Nó. Họ có hệ thống chính trị riêng của họ. Và như nước Mỹ có đặc tính của nó, giáo hội cũng có đặc tính của nó. Nó sẽ có điều đó, anh em cứ chờ xem. Nó đang trên đường đến ngay bây giờ. Họ đã tự làm cong vẹo để hình thành điều đó.

193 Nhưng chúng ta có một Vương quốc, và trong Vương quốc này có Sự sống Đời đời. Không phải là tư cách thành viên, nhưng Sự sống Đời đời. Và nó được cai quản bởi một Vua Đời đời. Một Vương quốc Đời đời tràn đầy Sự sống Đời đời, được kiểm soát bởi một Vua Đời đời, với một dân sự Đời đời đã được định sẵn trước khi sáng thế. “Còn những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã gọi; và những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công bình; và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển,” Hê-bơ-rơ 11. Đúng thế.

194 Vậy thì, nó tùy thuộc điều gì anh em đang tìm kiếm. Nếu anh em là Áp-ra-ham, anh em đang tìm kiếm Vương quốc đó. Tôi có thể tỏ điều đó cho anh em thấy sáng nay. Vâng, thưa quý vị. Bây giờ, một Vương quốc Đời đời đầy Sự sống Đời đời, được kiểm soát bởi Vua Đời đời bởi Lời Đời đời của Ngài, với một dân sự Đời đời

được định trước. Thế đấy. Tại sao? Nó đã luôn luôn có, sẽ luôn luôn có, không bao giờ đã có bắt đầu hay kết thúc. Trong trí của Đức Chúa Trời nó đã có vào chính...khi nó đã có với Đức Chúa Trời Đồi đồi. Và mục đích của Đức Chúa Trời sẽ được thực hiện.

¹⁹⁵ Vì vậy, thế giới này đang tan rã. Hãy để cho nó tan rã, điều đó đúng, nó sẽ xảy ra như vậy dù sao đi nữa. Mi-chê đã nói điều gì ở đây, Mi-chê đã nói điều gì ở đây? Các núi sẽ tan chảy, nó sẽ tan chảy giống như sáp và tuôn đổ giống như một—một mảng tuyết vọt lên, hay loại suối nước nóng nào đó, đúng hơn. Nó sẽ tan chảy và rơi rụng, nhưng Đức Giê-hô-va sẽ còn lại đời đời. “Mọi xác thịt giống như cỏ, hơi thở của Đức Giê-hô-va thổi qua trên nó, cỏ khô, hoa rụng, sắc đẹp biết bao, thì cũng khô héo; nhưng Lời của Đức Chúa Trời chúng ta còn lại đời đời,” Ê-sai 40 nói tiên tri về sự hiện đến của Đấng Mê-si, đã nói thế. Mọi tín điều của chúng ta, các hệ thống giáo phái, các nhà giáo dục, thiên tài, và mọi điều khác, sẽ hư mất, nhưng Lời Đức Chúa Trời sẽ còn lại đời đời. “Trên tảng đá này Ta sẽ xây Hội thánh Ta, các cửa âm phủ không thể thắng được Nó.”

¹⁹⁶ Chúng ta đang ở vào mùa Giáng sinh. Tôi đã không biết chúng ta cũng đang có thì giờ này. Tôi thật sự quên mất khi tôi nghĩ về nhu cầu của thời đại này. Tôi sẽ vội. Vâng. Và chúng ta được sinh vào trong Vương quốc này và có thể...chúng ta—chúng ta những Cơ-đốc nhân mà tin và ở trong Vương quốc này. Bây giờ, qua trong Sách của—của Hê-bơ-rơ, chúng ta đã đọc cách đây một lát, “Vì chúng ta tiếp nhận một Vương quốc.” Không phải nhận một tín điều, không phải nhận một hệ thống. “Chúng ta nhận một Vương quốc mà không thể bị dời đổi.” Thế giới đang tan rã. Điều đó là đúng. Và mỗi chính trị gia, mỗi giáo phái và mỗi giáo hội sẽ tan tành thành nhiều mảnh, nhưng chúng ta nhận được một Vương quốc mà không thể bị dời đổi. “Vì nếu họ đã chối bỏ Ngài Đấng đã phán từ Núi Si-nai, và trái đất đã rung chuyển dưới Tiếng Ngài, huống chi thấy các người không chối bỏ” (ai?) “Ngài, Lời Ngài mà phán từ Thiên đàng, từ Vương quốc của Ngài, vì chúng ta ở trong một Vương quốc không thể bị dời đổi.” A-men. Mọi thứ ở bên ngoài điều đó...Đức Chúa Trời đã gọi đến mọi thứ, Ngài đã tạo nên chúng mỏng mảnh để chúng

bị tan vỡ. Trong tình trạng mỏng mảnh của nó giống như thế, chúng phải tan vỡ. Nó mỏng mảnh. Nhưng, hãy nhớ rằng chúng ta có một Vương quốc vững chắc bây giờ, khi mọi điều khác sụp đổ và mất đi. Thảo nào Eddie Perronet đã nói, “Tôi đứng trên Đấng Christ Tảng Đá vững chắc, hết thấy những chỗ đất khác là cát lún thoi.” Một Vương quốc! Không phải là một hệ thống chính trị, không phải một hệ thống chính trị, không phải một hệ thống giáo hội, không phải một hệ thống giáo phái; mà hết thấy nó trở nên những người Pha-ri-si và những kẻ thuộc về ma quỷ. Nhưng chúng ta nhận lấy một Vương quốc, một Vua Đời đời Đấng là Lời Đời đời, Đấng có Sự sống Đời đời; bởi Lời Đời đời của Ngài cho dân sự Đời đời của Ngài những người mà có Sự sống Đời đời, và chúng ta là những người dự phần của điều này. Ồ, chao ôi! Đó là vấn đề.

¹⁹⁷ Vậy thì, bất cứ điều gì kéo anh em ra khỏi điều Đó là sai trật. Đó là mê-si giả, sự xúc dầu giả. Ồ, ông nói, “Người anh đó đã có sự xúc dầu như thế!” Kiểu xúc dầu gì vậy? Chính là nó. Hít-le cũng có sự xúc dầu. Khrushchev cũng có sự xúc dầu. Giáo hoàng Pius cũng có một sự xúc dầu. Anh em có kiểu xúc dầu gì? Nếu nó không được xúc dầu bằng Lời này và xác nhận mỗi Lời là Lẽ thật, hãy để mặc nó. Sai. Nếu nó không tự sinh sản, thì nó không nảy mầm. Nó sẽ tỏ ra sắc thái của nó. Ồ, anh em bảo, “Nhưng điều Đó dành cho thời đại khác. Chúng ta...” Cứ để mặc điều đó. Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Vâng, thưa quý vị.

¹⁹⁸ Vì vậy khi thế giới này tan rã, chúng ta được sinh vào một Vương quốc mà không thể tan rã. Anh em tin thế giới đang tan rã hay không? Các hệ thống của nó đang tan rã. Anh em tin điều đó không? Anh em có tin hệ—hệ thống kinh tế đang tan rã không? Hệ thống chính trị đang tan rã. Hệ thống Liên hiệp Quốc, dân tộc đang tan rã. Giáo hội đang tan rã. Các giáo phái đang tan rã. Mọi thứ đang tan rã. Nhưng chúng ta có một Vương quốc không thể bị dời đổi, đó là Vương quốc Đời đời của Đức Chúa Trời, nó không thể dời đổi.

¹⁹⁹ Chúng ta được bảo cho biết rằng hệ thống mới của giáo phái này, về việc mang đến đây Hội đồng Giáo hội Thế giới, sẽ mang

hòa bình đến cho thế giới. Thật là—thật là sự xem thường, thật là—thật là sự sỉ nhục góm ghiếc vào mặt Đấng Christ! Quả là một điều bất kính, phạm thánh lớn! Nó là của ma quỷ. Một người có thể tổ chức điều gì đó tốt hơn điều Đức Chúa Trời gởi đến cho họ sao? Thập Ba-bên! Đó là một Ba-by-lôn khác phải sụp đổ. Hòa bình trên đất chẳng? Một mê-si giả! Một anti-christ trong sự giảng dạy của mình. Làm sao anh em sẽ quăng những giáo phái này với nhau khi họ thậm chí không chịu...Họ không thể đồng ý với nhau lúc này khi họ tan vỡ trong những hệ thống nhỏ bé giống như thế, còn về hết thầy kết hiệp cùng nhau và đi qua đó thì thế nào? Vâng. Xem đấy, đó là một màn dàn dựng giả dối. Tất cả được thực hiện để ném đạo Tin Lành vào trong đạo Công giáo La-mã. Một sự giảng dạy giả dối, nghịch lại Đấng Christ.

²⁰⁰ Vương quốc Đức Chúa Trời không thuộc về trần thế này. Chúa Jêsus đã phán vậy. “Vương quốc của Ta không thuộc về thế gian này.”

²⁰¹ Vậy nếu vương quốc đó được tổ chức trong thế gian này, thì đó là một mê-si giả, mê-si này sẽ được ban cho giáo hội Tin Lành chẳng bao lâu nữa, mà họ sẽ nhận lấy, bởi vì họ đang trông đợi nó. Họ đang tìm kiếm hệ thống này người mà có thể tạo nên, “Ồ, bây giờ, chúng ta những người Giám Lý và Báp-tít, chắc chắn, chúng ta—chúng ta đồng ý với nhau, anh em biết đấy. Chúng ta—chúng ta tín đồ Trưởng Lão, chúng ta những tín đồ Ngũ Tuần, ồ, quả là khác biệt với họ, phải không anh em?” Có sự khác biệt đấy! Đức Chúa Trời tạo nên anh em khác biệt. “Nhưng, ồ, chúng tôi chỉ dân của lễ này.” Và sự giảng dạy truyền bá Phúc âm vĩ đại của anh em, anh em từ bỏ nó. Làm sao anh em định đi vào trong đó với một nhóm người mà không tin bất cứ điều gì, một số trong họ là những người vô thần? Và nó thật là mê-si giả. Đúng vậy. Vâng, thưa quí vị.

²⁰² Vậy thì, Vương quốc Đức Chúa Trời không thuộc về thế gian này. Và khi Đấng Christ đã ở đây, Ngài đã ban cho chúng ta chương trình của Vương quốc này. Ngài đã ban cho chúng ta chương trình của Vương quốc Đức Chúa Trời, Vương quốc của Cha, là Lời Ngài. Giờ đây, nếu anh em muốn biết như thế nào để đi vào trong Vương quốc đó, Lời này có điều đó. Nếu anh em đi

vào ở cánh cửa nào khác...Anh em phải đi vào cùng cánh cửa mà những người còn lại của họ đi vào. Nếu anh em cố gắng tạo nên một cửa vào nào khác, ồ, anh em cũng giống như một tên cướp hay trộm mà thôi. Và Ngài phán, “Hễ ai thêm một lời vào Đây, hay lấy đi một Lời từ Nó, thì cũng sẽ bị cắt đi (phần của người đó) ra khỏi Sách Sự Sống.” Vì vậy, nếu anh em tuyên bố anh em có tên mình được ghi vào Sách Sự Sống, nếu đã có rồi, đừng để nó bị bỏ đi.

²⁰³ Khi, Phi-e-rơ vào Ngày lễ Ngũ tuần đã mở cánh cửa vào Vương quốc. Ông đã làm. Vương Quốc đã được thiết lập tại Giê-ru-sa-lem. Tôi muốn người nào đó nói cho tôi rằng Hội thánh bắt đầu tại Rô-ma. Tôi muốn người nào đó chứng minh điều đó cho tôi. Hội thánh không bao giờ bắt đầu tại Rô-ma, Hội thánh bắt đầu tại Giê-ru-sa-lem. Vương quốc đã được thiết lập vào Ngày lễ Ngũ tuần. Và khi loài người muốn biết như thế nào để đi vào trong Vương quốc này, Phi-e-rơ nói, “Hãy hối cải, ai nấy phải nhân Danh Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-têm, để được tha tội mình, rồi sẽ được lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh.” Bởi vì đó là những gì đã đặt họ vào trong Vương quốc. Bất cứ chính sách nào khác, thông qua giáo phái hay một cái bắt tay, hay điều gì khác, đều là mê-si giả. Cho dầu anh em có được hăm mộ đến bao nhiêu, và xuất chúng đến bao nhiêu, và anh em có thể là một chấp sự, thậm chí là một mục sư hay một giám mục, hay trưởng lão hay đốc công nhà nước, cho dầu anh em là gì đi nữa, thì vẫn là giả cho đến khi anh em quay trở lại với Chiên Con khiêm nhường của Đức Chúa Trời và Vương quốc Ngài.

²⁰⁴ Bây giờ hãy xem. Và Ngài đã ban cho chúng ta một chương trình, Lời của Cha. Và người tin thật nắm chặt lấy Nó, vì người ấy không thể tránh được điều đó, chính là Vương quốc Đức Chúa Trời ở trong anh ta. Và giống Áp-ra-ham, ông đã xem bất cứ điều gì trái ngược với Lời Đức Chúa Trời như là không có. Và nếu người nào bảo anh em rằng giáo phái đó là thuộc về Đức Chúa Trời, anh em cứ ở lại với những gì giống như Áp-ra-ham. Nếu người nào bảo anh em phải được rảy nước, hay kiểu gì đó tầm thường, hệ thống hay điều gì nghịch lại Lời Đức Chúa Trời, anh em đừng tin nó. Anh em hãy kể nó như không có. Nếu họ nói,

“Ồ, này, người yêu mến, anh làm *điều này* chẳng tổn hại gì đâu.” Anh em đừng tin điều đó, khi Đức Chúa Trời...Nói, “Những người nữ cắt tóc của họ không có hại gì cả,” khi mà Lời Đức Chúa Trời nói điều đó là gớm ghiếc đối với Ngài, để làm điều đó. Khi chị em nói, “Ồ, tôi mặc quần. Tôi không mặc đồ ngắn.” Đức Chúa Trời nói người nữ mà muốn mặc bộ đồ dành cho người nam, đó là sự gớm ghiếc đối với Ngài. Kinh Thánh nói người nữ cắt tóc của mình là sai trái, nó thậm chí bất thường cho nàng để cầu nguyện và đại loại như thế. Thậm chí với đầu nàng không được trùm lại, nàng làm nhục đầu mình. Đức Chúa Trời cấm điều đó! Và hệ thống đó bảo chị em làm điều đó cũng được, chị em đừng tin điều đó. Đó là sự xúc dầu giả. Đó là christ giả. Nó chống lại Lời Đức Chúa Trời. Người công bình nắm chặt lấy Lời Đức Chúa Trời bởi vì Nó là chương trình của hệ thống Đòi đòi của Đức Chúa Trời.

²⁰⁵ Khi Đức Chúa Trời tạo nên một người nam, Ngài tạo nên người đó theo một cách. Tạo nên một người nữ, Ngài tạo nên người nam theo một cách khác...tạo nên nàng theo cách khác. Có hai giao ước khác nhau, hai kế hoạch khác nhau, hai sự khác nhau giữa họ. Và họ trông không giống nhau. Họ không giống nhau, họ hành động không giống nhau, họ khác hẳn nhau. Và phụ nữ cố trông làm cho giống người nam, còn người nam thật yếu điệu giống người nữ. Hôm qua tôi đã nhìn thấy một chàng trai, tại Cincinnati, trông giống như Bà Kennedy, mái tóc rẽ ra, giống như thế. Đức Chúa Trời muốn người nam trông giống như người nam! Muốn người nữ trông giống như người nữ!

²⁰⁶ Tôi nói với anh em, hệ thống Giê-sa-bên này của ma quỷ lôi cả thế giới vào trong sự thối nát, không một chỗ nào lành mạnh trong đó. Hết thấy là những vết lở loét, ung thư, nhọt độc của ma quỷ đang ăn chính cốt lõi từ—từ trong những hệ thống mà họ lập lên tại đây. Sa-tan là con kên kên ăn trên vương quốc của chính nó. Nó là ma quỷ, nó là một kẻ bất khiết, nó là cha—cha của sự nói dối. Nó ăn trên xương thịt của dân chính nó. Ma quỷ!

²⁰⁷ Đấng Christ là Vua của vua và Chúa của chúa, Đấng Mê-si được xúc dầu. Người tin nắm giữ lấy Lời đó. Đức Chúa Trời và Lời Ngài là Một. Tôi và lời của tôi là một. Anh em và lời của anh em

là một. Thế thì đừng nương dựa, sử dụng những ý riêng của anh em; hãy sử dụng ý Ngài, thì anh em là một phần của Đức Chúa Trời vì Lời Ngài và anh em trở thành giống nhau. Hiểu không? Thế thì anh em ở trong Vương quốc.

208 Áp-ra-ham đã coi điều gì trái ngược với lời hứa của Đức Chúa Trời dường như là không có. Vâng, ông...các hệ thống do con người lập nên như vậy ngày nay, ông sẽ làm giống như vậy. Thế thì để được ở trong một vương quốc như vậy...Tôi sắp kết thúc, tôi sẽ để lại một vài trong những ghi chú này và kết thúc. Hãy xem, nó là...Chuyện gì xảy ra, ở trong một Vương quốc như vậy? Bây giờ, tất cả điều này không phải chửi rủa, nhưng trong sự tôn kính và tôn trọng và trong sự chân thành, như là với sứ mạng đã được trao cho tôi bởi Lời Đức Chúa Trời, mà được ban cho tôi bởi Đức Thánh Linh, để chăm sóc bầy mà Ngài đã lập tôi trông coi, tôn quý với nó, ở lại với nó bất kể điều gì xảy đến, cứ sống đúng và ở lại ngay tại đây với Lời này. Điều này đã được ủy thác. Thế thì nếu chúng ta tin nhận một Vương quốc...

209 “Anh Branham, tất cả những người khác nói, ‘Anh thuộc về giáo phái nào?’”

Tôi đáp, “Không giáo phái nào cả.”

“Anh là gì vậy?”

“Vì chúng ta ở trong một Vương quốc.”

“Ồ, anh nghe điều này ở đâu? Anh đi đâu?”

210 “Chúng ta đồng ngồi trong các nơi trên Trời trong Đức Chúa Jê-sus Christ, được cất lên vào trong sự Hiện diện của Vua chúng ta.” Vương quốc! Vinh quang thay! Bây giờ tôi bắt đầu cảm thấy mộ đạo. Vương quốc Đức Chúa Trời nơi họ cùng nhau gặp gỡ, Đức Thánh Linh cất họ ngay lên trong sự Hiện diện của Nhà Vua, chúng ta ngồi cùng nhau trong các nơi trên Trời khi chúng ta được báp-têm trong Đức Chúa Jê-sus Christ. Đó là nơi chúng ta thuộc về.

211 Vợ tôi nói với tôi khi chúng tôi đi chợ, tôi đã kể với anh chị em, mùa hè vừa rồi, chúng tôi thấy một phụ nữ mặc một áo đầm. Nó là việc trông lạ lùng nhất. Cô ấy trông rất lạ. Hiểu không? Cô

ấy nói, “Tại sao vậy? Chúng ta biết những người phụ nữ này. Một số họ ở trong ban hát gần đây mà.”

²¹² Ô, thưa bạn! Tôi sẽ nói điều này, dù nó được ghi âm, dù thế nào đi nữa có thể cũng tốt. Anh chị em biết đấy, và tôi nói điều này với sự kính trọng và tôn kính. Cứ nắm giữ điều này. Anh chị em thấy hàng ngàn hàng vạn lần xảy ra trên bục giảng, và anh chị em thấy điều đó mỗi lần xảy ra không có lần nào sai. Và Anh Arganbright ở đây biết chúng ta ở trong khu vực nào của thế giới mà chúng ta đang sống, khắp nước ngoài, không một lần nào sai ngoài điều nói Lẽ thật. Khi tôi đi đến những nơi này và thấy những ban hát mặc áo lễ này, những phụ nữ này và các ông đứng đó mặc áo lễ Gô-gô-tha đó, và nghe họ hát giống như những thiên sứ; với Thánh Linh của sự phân biệt nhìn xuống đó, nếu—nếu sáng nay tôi phải đi kéo năm người trong họ ra khỏi cả thế giới, mà không phạm tội như nhớp đó, tôi không biết tìm họ ở đâu. Đó là một lời tuyên bố, nhưng đó là Lẽ thật, Đức Chúa Trời biết điều đó. Tay tôi đặt trên quyển Kinh Thánh này ở đây. Đúng thế, tôi không biết nơi nào có thể tìm thấy họ. Đấy, nếu Đức Chúa Trời phán, “Hãy đi kiếm năm người mà người biết.” Tôi sẽ thưa, “Con không biết con sẽ đi đâu.” Ô, chao ôi! Thật là một hệ thống như vậy! Ô uest như vậy!

²¹³ Đó là những gì thế gian muốn. Đó là những gì nó đã muốn có lúc đó, đó là những gì nó muốn bây giờ. Đó là những gì nó sắp có bây giờ. Người đàn ông ấy đang đứng ở đó, đi ra ngoài với vợ người đàn ông bên cạnh. Uống rượu, hút thuốc, và với một áo choàng, che phủ lên nó. Hãy suy nghĩ, và Đức Chúa Trời thấy qua lá vả đó. Ê-va ấy cũng đang đứng đó với đủ tội lỗi và ô uest trong lòng nàng, nếu nó hóa thành nước, sẽ làm nổi một chiếc thuyền. Và đứng đó với tài năng mà bởi bản chất nàng nhận được, để ca hát, và giữ giọng nàng cho đến lúc mặt đen lại, hầu như, cố gắng hát giống như thiên thần nào đó hay điều gì khác giống như thế, và dưới vạt áo đó, là tai tiếng, ô uest, dơ dáy. Và anh em có thể đứng tại bục giảng và nói điều đó, và nàng sẽ bĩu môi, sơn phết, bước ra khỏi tòa nhà, nói, “Tôi không phải nghe mấy thứ như thế.” Nhưng chị em sẽ kêu gào ngày nào đó cho được sự thương xót, trong hỏa ngục. Lúc ấy sẽ quá trễ. Chị em hãy tiếp

nhận Nó trong khi chị em còn có cơ hội tiếp nhận Nó. Và chị em! Ô, chao ôi!

²¹⁴ Nhưng Hội thánh nhận lãnh một Vương quốc mà khi chúng ta ngồi trong các nơi trên Trời và được cất lên vào trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, ngồi trong các nơi trên Trời trong Đức Chúa Jêsus Christ, biết được điều này, với sự đảm bảo của đức tin, rằng chúng ta ở trong sự Hiện diện của Vua được xúc dầu của chúng ta. Ô! Có một Trời mới xuất hiện, và đất mới, mà sẽ không bao giờ chia lìa lần nữa hề chừng nào còn có sự Vĩnh cửu. Chúng ta đang trông mong Trời mới và đất mới đó. Nơi này, anh chị em có thể có tất cả những điều mình muốn. Đối với tôi, tôi muốn một trời mới đất mới Đó.

²¹⁵ Điều đó tùy thuộc vào chỗ anh em đặt những cảm giác ưa thích của mình ở đâu. Nó phụ thuộc vào những gì bốn phận anh em ràng buộc với. Anh em ràng buộc vào trụ cột giáo phái của mình, anh em sẽ đi xuống ngay với nó. Nếu anh em trói buộc với điều gì của thế gian này, nền chính trị nào và các thứ giống như thế, và tin cậy vào đó, anh em sẽ chết chìm với nó.

²¹⁶ Nhưng những hy vọng của tôi được xây trên không gì hơn là Huyết của Chúa Jêsus với sự công nghĩa. Và tất cả chung quanh con đường linh hồn tôi, và mọi mục sư bác bỏ tôi, và mọi tín điều đuổi tôi ra, và thậm chí tôi không có một nơi để đi, Ngài là tất cả hy vọng của tôi và ở lại. Trên Tảng Đá đó, tôi đứng trên Đấng Christ Tảng Đá vững chắc, tất cả chỗ đất khác chỉ là cát lún thối. Ngày nào đó tôi có thể được chôn trong một nghĩa trang nơi nào đó, dưới biển cả, trong một vụ rơi máy bay, bị giết chết trong một vụ tai nạn xe lửa hay ô-tô, có thể là bất cứ nơi nào mà Đức Chúa Trời đã chọn cho tôi chết, nhưng một điều này, tôi biết điều này, rằng tôi đã neo linh hồn tôi trong Nơi Ẩn náu Yên nghỉ đó xa kia, trong Lời Ngài. Tôi tin điều đó, rằng đây phải là Lời Đức Chúa Trời.

²¹⁷ Đức Chúa Trời phải đoán xét thế gian bởi điều gì đó. Nếu Ngài đoán xét bởi giáo hội, Ngài sẽ đoán xét bởi giáo hội nào? Ô, không có chuyện giáo hội nào như vậy có thể được đoán xét. Thế thì chỉ một Điều duy nhất còn lại, Lời Ngài, Nó là Đời đời, Nó không thể được thêm vào hay bớt đi.

218 Tôi đã neo linh hồn tôi tại đó, với sự đơn sơ đặt tay tôi trên Cửa Lễ của tôi, xưng nhận rằng tôi không tốt gì cả. Chẳng có điều gì trong tôi, Ô Chúa là Đức Chúa Trời. Xin ban Đấng Mê-si đó đến trên tôi và thay đổi bản thể tôi với những gì tôi đã có, và tạo nên tôi trong phong cách của Chính Ngài, cách mà Ngài muốn tôi trở thành.

219 Cho dù anh em có thể đốt thân thể như thế nào, anh em có thể hủy diệt một người như thế nào, anh em có thể nói chống nghịch lại họ như thế nào, hay bất cứ điều gì người đó nói, ngày nào đó Ngài sẽ khiến chúng ta sống lại. Và có một Vương quốc mà chúng ta tin nhận rằng không thể bị dời chuyển. Ồ, chao ôi!

220 Và, hãy nhớ, tất cả điều vinh quang này mà chúng ta bây giờ đang hưởng, ngồi trong những các nơi trên Trời, chỉ là khúc dạo đầu. Halêlugia! Đó là khúc dạo đầu cho những gì đang đến. Đó là khúc giới thiệu của bản giao hưởng sắp đến. Ồ! Halêlugia! Hãy nói về sự la lớn này và sự ngợi khen và sự vinh hiển, uy nghi của Chiên Con! Một ngày khi các Thiên sứ đứng chung quanh trái đất, những đường nứt của trái đất, với đầu cúi xuống, và nghe nhóm người được Huyết rửa sạch hát những bài ca cứu chuộc về Huyết của Chúa Jêsus Christ, Ôi Chúa, tôi muốn được tham gia cùng với họ. Cho phép tôi lấy chỗ với Nó bây giờ. Cho phép tôi đảm bảo, Chúa Jêsus là của tôi, tôi sẽ nhận lấy Ngài và Lời Ngài. Vâng.

221 Để kết thúc, tôi muốn nói câu chuyện ngắn này dành cho lễ Giáng sinh, để trẻ em có thể hiểu được. Và nếu tôi đã làm anh chị em bực mình vì ở lại quá lâu...Một thiếu phụ hôm qua...Anh Brown đã giảng khoảng một giờ đồng hồ, một bài giảng rất tuyệt vời, người được xúc dầu đó. Chị ấy nói, “Ông ấy chỉ giữ họ lại quá lâu.” Phao-lô đã giảng suốt đêm. Họ đã ngồi đó cho đến khi họ cảm thấy quá buồn ngủ, và có lẽ ngồi hết giờ này sang giờ khác, và một chàng trai bị ngã xuống và thiệt mạng. Và Phao-lô chỉ nghiêng mình trên người anh ta, nói, “Đừng lo.” Cứ lắng nghe điều đúng này.

222 Có một thợ già đóng giày, và tôi tin là chuyện xảy ra ở nước Đức nơi mà ông ấy—ông ấy đóng giày cho họ. Và một ngày kia trong khi...Trong thời gian rảnh rỗi ông thường cầm Kinh Thánh

lên, và ông đọc Nó. Ông đọc phân đoạn và đề tài trong Kinh Thánh, và ông có sự chân thành thật sâu sắc. Ông nói, “Các bạn biết,” ông nói, “tôi—tôi...khi mùa Giáng sinh này đến gần, tôi sẽ không thắp đèn lên cây Giáng sinh nào cả.” Nhưng ông nói, “Các bạn biết điều gì không?” Ông nói, “Tôi sẽ có một—một bữa ăn tối lớn, và tôi sẽ nấu...nướng con cừu của mình và tôi sẽ hái các quả nham lê, và nấu nước xốt và các thứ.” Và ông chỉ ở đó một mình. Và ông bảo, “Tôi sẽ bày nó trên bàn và tôi sẽ mời Chúa Jêsus đến ngồi cùng bàn với tôi. Tôi muốn biết Đấng Mê-si của Đức Chúa Trời và những gì tôi làm với sự tôn trọng.” Ông nói, “Tôi—tôi sẽ làm tất cả điều này. Và rồi tôi sẽ ngồi xuống bàn và tôi sẽ cầu xin ơn phước, và tôi sẽ tạ ơn Đức Chúa Trời vì những gì Ngài đã ban cho tôi. Và rồi tôi sẽ nói, ‘Lạy Chúa Jêsus, mời Chúa đến và ngồi xuống đây, dùng bữa tối Giáng sinh với con?’”

²²³ Sự đơn sơ, Đức Chúa Trời luôn luôn nghe điều đó, sự chân thành. Và người thợ già đóng giày đã để dành tiền của mình để có được một bữa ăn tối như vậy, anh em biết, và sẽ được mời đến với Vua của các vua. Và ông ngồi xuống, và ông đã nấu nướng, và ông bày nó ra trên bàn. Và ông tắm rửa thật sạch sẽ, và—và ăn mặc chỉnh tề, và chải đầu. Và ông ngồi xuống tại bàn, và đặt một cái ghế cho Chúa Jêsus, và thêm vài cái ghế nữa đặt chung quanh. “Có thể là dành cho các sứ đồ,” ông nói, “nếu họ có thể đến.”

²²⁴ Vậy ông già cúi đầu và ông cầu xin ơn phước, và—và cảm tạ Đức Chúa Trời cho thức ăn. Và ông nói, “Bây giờ, Chúa Jêsus ôi, xin mời Ngài đến và ăn với con bữa ăn tối Giáng sinh này?” Và ông bắt đầu ăn và quan sát cái ghế. Không ai đến cả. Ông ăn thêm một chút, và ông nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, mời Ngài đến nhà con. Ngài có đến và ở với con không?” Và ông bắt đầu với tay qua và lấy thứ gì đó để ăn, và ai đó gõ cửa.

²²⁵ Và ông đi ra cửa. Người ấy là một ông già, lưng đã còng, rách rưới. Ông ta nói, “Thưa ngài tử tế, tôi lạnh, ngài có cho phép tôi sưởi ấm không?”

²²⁶ Và ông đáp, “Vào đi.” Và ông ta đi vào và người thấy mùi thơm của thức ăn, miệng ông chảy nước bọt, ông ta quay quanh. Chủ nói, “Ông ngồi chứ?” Nói, “Tôi đang đợi người bạn đồng

hành, nhưng ông ngồi xuống và ăn với tôi cho đến lúc người bạn đến chứ?”

227 Ông già nói, “Cám ơn ông. Tôi rất vui.” Và ông ta ngồi xuống, và họ dùng bữa tối. Ông già cám ơn ông, đứng dậy và đi.

228 Và người—người thợ đóng giày quay lại, ông nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, tại sao Ngài làm con thất vọng?” Nói, “Con đã làm mọi thứ thật sẵn sàng. Con đã làm tất cả những gì con biết cách làm.” Ước gì anh em sẽ thật sự làm điều đó! “Con đã làm tất cả điều mà con biết làm như thế nào, và nghĩ Ngài sẽ đến và dùng bữa tối với con.” Và ông bật khóc, và chạy vào ngã trên giường. Và ông nằm trên giường đó, khóc lóc. “Con—con—con đã làm mọi thứ mà con nghĩ là đúng, Chúa ôi, và tại sao Ngài đã không đến ăn tối với con?”

229 Và một Tiếng đã đến với ông, và ông nhớ lại lời Kinh Thánh, “Hễ các ngươi đã làm việc đó cho một người trong những người rất hèn mọn này của Ta, ấy là ngươi đã làm cho Ta vậy.”

230 Vâng, Irenaeus...Tôi xin lỗi, đó là Thánh Martin. Một ngày lạnh lẽo trước lễ Giáng sinh, một người ăn xin già nghèo khổ đang nằm trên đường phố, lạnh cóng. Những người cao trọng đi qua, và chỉ nhìn ông già ăn xin. “Ồ, chẳng có gì đối với ông ta, ông ta chỉ là kẻ ăn xin. Hãy để ông ta nằm tại đó.” Và Martin đứng và quan sát và xem thử có người nào trong số họ có thể giúp ông ấy không, nhưng chẳng ai làm.

231 Cuối cùng, chính Martin đã không...ông—ông tin Đức Chúa Trời, nhưng ông là binh sĩ. Ông chỉ có một chiếc áo choàng. Ông nghĩ, “Nếu ông già nằm như thế, ông ta sẽ lạnh cóng đến chết.” Vì vậy ông tuốt thanh gươm ra và rọc áo choàng mình làm đôi, đi đến và quấn người ăn xin già vào đó, và nói, “Hãy ngủ bình an, anh của tôi.” Rồi tiếp tục bước đi.

232 Đêm đó trong trại lính, sau khi ông đã đánh bóng đôi giày của mình và nằm xuống, ông đi ngủ. Và một tiếng động đánh thức ông dậy. Ông ngược nhìn, đang đứng đó trước mặt ông, và đứng ở đó là Chúa Jêsus đang quấn mình trong miếng vải choàng cũ đó mà ông đã quấn người ăn xin vào.

233 Thế thì tôi có thể làm gì trong những vấn đề này? Tôi phải làm gì với những điều này mà tôi biết là đúng, những điều này đã được khẳng định và chứng minh chúng là đúng? Tôi có thể làm gì? Quần Hội thánh lại, không phải trong một tín điều hay một giáo phái, nhưng trong Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ bằng Lời Ngài. Vậy Chúa Jêsus phán, “Những gì các ngươi đã làm cho những người này, ấy là đã làm cho Ta vậy.”

Xin chúng ta cầu nguyện.

234 Lạy Chúa Jêsus, nếu Ngài đang đứng tại đây sáng nay, Chúa ôi...con biết Ngài có, ở trong hình dạng thuộc linh. Nhưng nếu Ngài đang đứng tại đây, thật vậy, con không tin mình thay đổi đề tài một chút nào. Con tin con đã nói thật giống như vậy. Và con tin, lạy Cha Thiên thượng, rằng những người này mà đã ngồi không có đồ ăn tự nhiên của họ, mà họ ngồi ở đây và lắng nghe giọng nói mỗi một khàn khàn của con, nhưng nếu Ngài đã đang đứng tại đây, họ sẽ không ở lại nữa, vì họ tin rằng Ngài ở tại đây, vì đó là Lời Ngài. Điều đó tỏ cho thấy rằng họ yêu mến Ngài.

235 Chúng con rất biết ơn vì sự thăm viếng của Đức Thánh Linh trong mùa Giáng sinh này để chỉ dẫn chúng con và tỏ cho chúng con thấy thật sự lễ Giáng sinh là gì. Khi chúng con thấy rằng thế giới đang tan rã, các hệ thống của nó đang tan vỡ. Nhưng chúng con thật vui mừng, chúng con thật cảm tạ rằng chúng con có một Vương quốc và chúng con có một Vua, và Nó không thể bị dời đổi. Và khi không còn có thế giới nữa, khi không còn các nền chính trị nữa, khi không còn các quốc gia nữa, Đức Chúa Trời sẽ thiết lập Vương quốc của Ngài và người công bình sẽ cai trị với Ngài. Những người chịu đau khổ sẽ không còn đau khổ nữa.

236 Lạy Chúa, xin giúp đỡ chúng con, vào mùa Giáng sinh này, để nhớ Đấng Mê-si được xúc dầu có ý nghĩa gì. Xin giúp chúng con hiểu.

237 Xin ban phước cho, hội chúng này của chúng con. Lạy Cha chúng con, xin ở cùng họ, và ban cho họ sự công bình và bình an trong Đức Thánh Linh. Ban phước cho mục sư của chúng con. Chúa ôi, chúng con yêu mến ông. Đây tờ dũng cảm này thật đứng vững trung thành. Và, đã nói đêm nọ, nói, “Tôi đây này, đã gần sáu mươi.” Họ có những đứa con nhỏ. Nhưng hãy nhớ, xin

cho ông nhớ điều này, Chúa ôi, rằng không có gì có thể cất ông khỏi nơi đây cho đến khi Ngài sẵn sàng. Nếu Ngài chậm trễ, con nguyện xin ông được sống để nhìn thấy tất cả những con cái của mình kết hôn và có những gia đình của riêng họ. Xin ban phước cho người vợ thân yêu của ông, một đầy tớ gái của Ngài. Xin ban phước cho ban chấp sự và trị sự của chúng con.

²³⁸ Và, lạy Chúa, con biết ơn lễ Giáng sinh này vì tất cả những điều này, các bạn hữu của con đã đi lại qua tuyết giá, và đến qua những quãng đường trơn trượt và mưa, và liều mạng sống của họ và đi hàng trăm và hàng trăm dặm. Lạy Chúa, con không biết nói gì thêm. Con tin rằng Ngài sẽ bày tỏ phần còn lại của nó, những gì ở trong lòng con. Và Chúa ôi, xin cho con luôn luôn trung tín, với Vương quốc này mà Ngài đã đặt chúng con vào. Xin cho con không bao giờ thỏa hiệp, không, bên phải hay bên trái. Con còn nhớ rõ khi Ngài phán với con vào lúc đó, “Đừng dời sang bên phải hay trái, thì các lối của con sẽ được thịnh vượng. Rồi con sẽ có sự thành công tốt đẹp.” Có lẽ không phải trong những cặp mắt của thế gian. Và con không quan tâm những gì thế gian nghĩ, con muốn biết những gì Ngài muốn, Chúa ôi. Sự ưa thích của Ngài là của chúng con... Ý chỉ Ngài là sự ưa thích của chúng con. Ồ, điều bé nhất của sự ưa thích Ngài là một—là một điều răn ràng buộc đời sống đối với chúng con, lạy Chúa. Chúng con đứng như Hội thánh Ngài.

²³⁹ Xin tha thứ cho chúng con giờ này về những gì đã xảy ra qua suốt năm, mà chúng con đã làm sai trật và chúng con đã thất bại trong rất nhiều chỗ, và xin bổ sức cho chúng con, Chúa ôi. Và cầu xin cho chúng con, vào thì giờ kỷ niệm Giáng sinh này, xin cho chúng con mở lòng của mình với Đấng Mê-si, Đấng được xúc dầu của Đức Chúa Trời. Xin cho Ngài đến trong đời sống của chúng con và xúc dầu cho chúng con, và sống ý chỉ của Ngài và mang Vương quốc của Ngài đến qua đời sống của chúng con. Xin giữ gìn chúng con tốt đẹp, khỏe mạnh.

²⁴⁰ Xin ban phước cho người bạn thân quả cảm này của con đang ngồi ở đây bên cạnh con, Anh Arganbright. Ôi Chúa, thật Ngài đã ở cùng anh, và tim anh đã không hoạt động và đau đớn rất nhiều thế nào, nhưng tuy nhiên chúng con tin anh được nấy

mầm với Sự sống Đòi đòi. Xin ban phước cho người vợ của anh. Con nghĩ về Bud và Fred, con, Ôi Chúa, cách mà chúng con có sự thông công lớn lao này.

²⁴¹ Chúng con cầu nguyện để Ngài ban phước cho chúng con với nhau giờ này. Xin ban phước cho hội thánh bé nhỏ của chúng con, tất cả những người quý báu này. Và ngày nào đó, Chúa ôi, trong khi chúng con rất...muốn đôi mắt của mình thật trong sạch khỏi các thứ của thế gian để chúng con có thể chỉ nhìn thấy Đức Chúa Trời và Vương quốc Ngài, ngày nào đó chúng con sẽ được trình diện trước Đấng Christ, không chỗ trách được, như một nữ đồng trinh thánh sạch, một phần của Hội thánh vĩ đại để đến trước Ngài.

²⁴² Và rồi chúng con sẽ nhìn về lúc Ngài sẽ thiết lập Vương quốc Ngài trên đất, những người nhìn thấy được với những ngôi nhà nhìn thấy được, và họ sẽ không còn trông cho người khác ăn nữa, nhưng họ sẽ sống Đòi đòi. Cho đến lúc đó, xin cho chúng con là một ngọn đèn đặt trên núi, một ngọn nến mà cho sự sáng với mọi thứ ở quanh mình, bởi một đời sống công nghĩa, được thánh hóa qua Huyết Đấng Christ. Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus.

²⁴³ Và, lạy Chúa, trên những chiếc khăn tay này, sau khi chúng con cầu nguyện cho những người đau và chúng con đặt tay trên họ, kết nối chính chúng con với họ, con đặt tay trên những chiếc khăn tay này, kết nối lời cầu nguyện của con với Đức Chúa Trời. Và với những chiếc khăn tay này và với dân sự, Chúa ôi, con nguyện xin Ngài sẽ chữa lành mỗi người trong những người này mà những chiếc khăn tay này đại diện. Xin cho họ có sức khỏe và sức mạnh suốt năm sắp đến, Cha ôi. Vì sự tôn quý và vinh hiển của Đức Chúa Trời, chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Vì Ngài đã yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập hình.

²⁴⁴ Bây giờ trong khi chúng ta hát bài đó lần nữa, chúng ta hãy bắt tay với người nào đó ở gần mình. Cứ ở lại, nói:

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Vì Ngài yêu tôi trước...

Anh Arganbright, đây là...?...[Anh Branham tiếp tục bắt tay—Bt.]

Bây giờ chúng ta giơ tay lên với Ngài.

Tôi yêu Ngài, (hát thật lớn nào) tôi yêu Ngài (đó
 là cách)

Vì Ngài đã yêu tôi trước

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi

Trên cây Thập hình.

²⁴⁵ Và bây giờ với lời này, cùng nhau, hết thảy chúng ta nói điều đó. Chúng ta tin nhận một Vương quốc [Hội chúng lặp lại, “Chúng ta tin nhận một Vương quốc”—Bt.] mà không thể bị dời đổi. [“mà không thể bị dời đổi!”] A-men!

²⁴⁶ Bây giờ chúng ta hãy đứng. Nào, hãy giơ tay và tấm lòng chúng ta lên với Chúa, với sự biết ơn giờ này, thực sự, tất cả tấm lòng chúng ta, “Tôi yêu Ngài!” Và cứ bày tỏ điều đó với Ngài trong thì giờ Giáng sinh này.

Tôi yêu ngài, tôi yêu Ngài

Vì...

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi

Trên cây Thập hình.

²⁴⁷ Lễ báp-têm sẽ theo ngay sau đây bây giờ. Và anh chị em nào mà phải đi, chúng tôi cảm ơn anh chị em đã có mặt ở đây, và cầu mong anh chị em cứ ở lại trong Vương quốc không thể dời đổi đó. Trong khi chúng ta cúi đầu trong giây lát để cầu nguyện, tôi sẽ mời Anh Arganbright yêu quý của chúng ta sẽ lên đây và dâng lời cầu nguyện kết thúc buổi nhóm.

SỰ TAN RÃ CỦA THẾ GIỚI VIE62-1216

(The Falling Apart Of The World)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 16 tháng Mười Hai, năm 1962, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org